SKRIVENE TAJNE MASONERIJE

Naslov originala: Hidden Secrets of Masonry, by Dr. Cathy Burns

Prvo izdanje: 2008.
Izdavač: Envelope
Prevod: Katarina Car
Tehničko uređenje: Envelope
Tiraž: 1000
Štampa: Lion
Distribucija: 063/836-0661, 065/836-0661

SKRIVENE TAJNE MASONERIJE

Dr Keti Barns

SADRŽAJ

- Da li je slobodno zidarstvo
(masonerija) zaista slobodno? 7
- Ko je masonski Bog? 22
- Masonski simboli 41
- Duhovna šizofrenija 60
- Literatura 73

Da li je slobodno zidarstvo (masonerija) zaista slobodno?

Većina ljudi koji stupe u masonske organizacije nema predstavu o tome šta masonstvo zapravo uči. Mnogi se učlanjuju iz društvenih razloga, ostali zbog koristi i prestiža koji im se nudi. Kad postanu članovi masonske Lože, suočavaju se sa mnogim simbolima – i svaki od njih ima neko skriveno značenje. Cilj ove knjige je da donekle otkrije šta se događa u Loži, kao i **skriveno** značenje nekih njenih simbola.

Masonske vođe vrlo dobro znaju da **najveći broj** ljudi koji ulazi u njihovu organizaciju zapravo ne zna čemu masonstvo uči. V. L. Vilmsherst, uvaženi masonski pisac, kaže:

“Kandidat koji želi da postane mason (ili slobodni zidar) **ne poseduje** jasnu sliku o prirodi stvari u koju se upušta. **Čak i nakon prijema, on obično nije u mogućnosti** da pruži zadovoljavajuće objašnjenje o tome šta je masonstvo i **koji je cilj** postajanja njegovog Reda (naglasak je moj).”[1]

Delmar Dara, mason 33. stepena, objašnjava: “Prosečan čovek ulazi u masonstvo sa vrlo malim ili nikakvim znanjem o bratstvu, načinu na koji je ono organizovano i sistemu poslovanja,”[2] ali

"... svako ko ima dovoljno novca, prolazi kroz sve stupnjeve koje je sposoban da plati, i trudi se da što više proširi svoje poznavanje osnovnih istina kojima se masonerija odlikuje..."[3]

Postoji više od hiljadu stepena koje razna srodna masonska bratstva dodeljuju.[4] Neka od njih su: Mistično svetilište, Istočna zvezda, Akacija, Vitezovi templari, Kćeri Nila, Jovove kćeri, Duga za devojčice, Demolejev red za dečake, Američka istraživačka loža, Severnoameričko žensko istočnjačko svetilište, Drevni i prihvaćeni škotski red slobodnog zidarstva, Obred Jorka, Red zlatnog ključa, Red juniorskog sazvežđa, Red graditelja, Drevni toltečki red, Masonsko humanitarno udruženje SAD-a i Kanade, Kraljevski red dvorskih luda, Niski klub dvanaestorice, Red dezoma, Amarantov red i Sveti kraljevski arhivitezovi templari i sveštenici.

Albert Pajk, verovatno **najčuveniji masonski pisac**, izjavljuje:

"Ništa toliko ne zagolica čovekovu znatiželju kao Misterija, koja **skriva** ono što bi on hteo da sazna: i ništa toliko ne podstiče čovečiju radoznalost kao **prepreke** koje mu stoje na putu i sprečavaju ga da se prepusti zadovoljenju tog prohteva. Zakonodavci i sveštenici to iskorištavaju kako bi ljude privukli u svoja svetilišta i kako bi ih pobudili da tragaju za saznanjima koja **bi verovatno nezainteresovano odbacili** da je neko pokušao da im ih nametne."[5]

Iz ovog vidimo da je **primamljivost nečeg što je nepoznato** mnoge ljude pobudila da **otkrivaju** misterije. Pajk otvoreno priznaje da kada bi se ove misterije predstavile **bez** vela **tajne**, isti ljudi "**bi ih ravnodušno odbacili**".[6] Dakle, da bismo uštedeli novac radoznalim masonima (ili onima koji bi hteli da im se pridruže), pročitajmo iz pera **samih** masona šta masonstvo uči.

Obično se kaže da masoni veruju u milosrđe i dobra dela, međutim masonski pisac Ralf Anderson, mason 32. stepena, izjavljuje: "Kad bi se radilo **samo** o etičkoj [**moralnoj**] vrednosti... onda bi masonstvo bilo promašeno."[7] Artur Vajt, takođe masonski pisac, govori da je masonstvo "**na površini** moralni sistem, **zaodenut** u alegoriju i ilustrovan pomoću simbola."[7] Simboli se koriste za skrivanje "dublje istine" koja se masonu otkriva **malo po malo,** uporedo s njegovim napredovanjem po stepenima. Anderson dalje objašnjava **skriveni simbolizam** masonstva:

"Masonstvo se definiše kao sistem simbola, skup alegorija i sistem slika koji **obavija** i **skriva** univerzalnu i opštu istinu bez koje čoveku nema života. Alegorija je priča koja može da ima **dva** značenja: jedno **spoljašnje,** koje očarava uobrazilju i zaokuplja pažnju, i drugo **unutrašnje**, koje posvećenom čoveku otkriva neku osnovnu, kosmičku i ljudsku istinu bez koje ne bi mogao da živi. Simbol je **spoljašnji i vidljivi** oblik koji skriva ili obavija neku **unutrašnju duhovnu** činjenicu. Postoji obilje takvih simbola u masonskoj obrednoj praksi i pomoću njih se inteligentnom masonu otkriva priča o njegovom razvoju kao i **evolutivna** istorija ljudskog roda u celosti."[9]

Vajt nas izveštava: "... novoprimljeni Brat ulazi u svet **znakova** ili **simbolizam**, i **sve** što se u tom svetu desi ima

neko skriveno značenje **iza** sebe, koje **ne mora uvek da bude vidljivo na površini**."[10]

Zapravo, masonstvo **namerno zavodi** novoprimljene masone. Pajk tvrdi: "Masonski simboli i obredi imaju **više značenja**. Oni ne otkrivaju, već **skrivaju** Istinu."[11] "Ako ste se razočarali u prva tri stupnja, *tako kako ste ih primili*... zapamtite da se simboli upotrebljavaju ne da *otkriju*, već da *sakriju*..."[12]

"Dakle, Masonstvo ljubomorno **čuva svoje tajne** i **namerno obmanjuje** uobražene tumače."[13]

Na drugom mestu Pajk priznaje: "Plavi redovi [prva tri masonska stupnja] samo su dvorište ili trem Hrama. Tu posvećeniku pokazujemo **nekoliko** simbola, ali ga **namerno obmanjujemo netačnim tumačenjima**. **Nije nam cilj** da ih on razume, već **da on uobrazi da ih razume**. **Pravo značenje** simbola rezervisano je za Napredne [one koji su u masonstvu napredovali do najviših stepena]... Za većinu ljudi koji se nazivaju masonima sasvim je dovoljno da **zamišljaju** da Plavi stepeni sadrže sve; ako neko pokuša da ih **izvede iz zablude**, uzalud će se truditi..."[14]

Na kraju Pajk dodaje: "Masonstvo, kao i sve druge religije, sve misterije, hermeticizam i alhemija, skriva svoje tajne od svih, osim od Naprednih i Mudrih, ili Izabranih, i **služi se lažnim objašnjenjima i pogrešnim tumačenjima** svojih simbola **da bi obmanulo** one koji to i zaslužuju, da od njih **sakrije** Istinu koju naziva Svetlost, i da ih udalji od nje."[15]

Masoni tvrde da ljudi svih veroispovesti mogu da postanu njihovi članovi. "U masoneriji ne postoji ni jedan uslov koji bi onemogućio da neki katolik, muhamedanac, Jevrejin, budista, protestant, mormon ili pripadnik bilo koje druge vere postane naš član."[16]

Vajt tvdri: "Masonstvo danas okuplja sve vrste **spiritualista**, Svedenborgovih učenika, predstavnika savremene škole **okultne** misli, čak i ubeđene mistike, a da ne spominjemo sve postojeće crkve i sekte."[17]

Međutim, moramo se prisetiti da je i masonstvo religija! Iako to mnogi masoni poriču, Albert Maki, jedan od najcenjenijih masonskih pisaca, piše o "**religiji** masonerije". On kaže:

"Pogledajte samo njegova [masonska] drevna obeležja, veličanstvene obrede, dubokoznačne simbole i alegorije – svi oni usađuju **verska učenja**, zahtevaju **revnovanje** i uče **verskim** istinama; može li onda neko da porekne da je [masonstvo] **religijska institucija**?...

Dakle, masonstvo zaista jeste **religijska institucija**, i masoni treba da je brane, ako ne u potpunosti kao religiju, onda bar u velikoj meri."[18]

Anderson masonstvo naziva "duhovnom potragom". Pajk objavljuje: "Svaka masonska loža je **hram religije** i njegova su učenja **religijske instrukcije**."[20] Vajt izjavljuje: "Pravo masonstvo je Božija Crkva",[21] a Pajk nas podseća da je

Masonski kandidat prihvata ulaznu šegrtsku obavezu.

"Masonstvo oblik bogosluženja".[22] Na kraju krajeva, masoni odlaze u masonske hramove, **služe oko oltara**, **kleče** pred **Vrhovnim Bićem**, i daju **zavete** nad nekim "**primerkom svetog zakona**", bilo da se radi o Bibliji, Kuranu, Vedama ili nekom drugom "svetom spisu" koji je prihvatljiv za većinu ljudi u Loži.[23]

Masonske lože u Americi upotrebljavaju Bibliju, ali ne dajte da vas spoljašnjost zavara. Vajt objašnjava da "Biblija u loži Učenika [prvog stepena] nema ono religijsko značenje koje ima za Napredne..." Drugim rečima, čak je i Biblija **samo simbol nečeg drugog**, samo što osoba koja tek ulazi u masonstvo **toga nije svesna**! "Naši simboli nemaju značenje dok se ne **prevedu**,"[24] potvrđuje nam masonski pisac Čarls Grin.[25] Jasno je da simboli sa kojima se mason sreće u Loži zaista imaju skriveno značenje. Neka od tih skrivenih značenja otkrićemo kasnije u toku izlaganja.

S obzirom da su i hrišćanstvo i masonstvo religije, ima li među njima sukoba? Elmar Dara nas brzo uverava:

"Nikad nije postajao nikakav sukob između crkve i masonerije, niti postoji ijedan princip kome podučavaju crkvene zajednice u svetu za koje se i masonstvo ne zalaže."[26]

Međutim, kad malo proučimo masonsku literaturu, jasno vidimo da između hrišćanstva i masonstva nedvosmisleno postoji sukob.

Kad osoba uđe u masonstvo, najpre postaje član Plave lože. Njeni članovi imaju mogućnost da zasluže prva tri stepena koji se nazivaju zanatski stupnjevi, a čine ih: 1) Učenik, 2) Pomoćnik i 3) Majstor. Pošto zasluže (i plate!) ta tri stepena, imaju mogućnost da napreduju u Škotskom obredu ili Jorškom obredu. U Škotskom obredu najviše se može napredovati do 33. stupnja, međutim, većina masona nikad ne napreduje iznad trećeg stupnja. Jorški obred pored prva tri, dodeljuje još 10 stupnjeva. Njegov poslednji stupanj odgovara 33. stupnju Škotskog obreda.[27] Kandidat polaže zakletvu, a ako nekom otkrije tajne masonstva, sleduju mu strahovite kazne. Na primer, zakletva prvog stupnja glasi:

"... podležem sledećoj kazni: neka mi grkljan bude rasečen od uha do uha, neka mi jezik bude iščupan iz korena i zakopan na dnu mora, na udaljenosti 200 metara od obale, gde se plima i oseka smenjuju dvaput u 24 časa, ako ikada svojevoljno, svesno i bezakono prekršim svoju zakletvu Učenika, tako mi Bog pomogao i držao me snažnim."[28]

Svaki stupanj je prepun simbolizma i drame. Vilmsherst navodi da prvi stupanj (učenik) predstavlja "prikaz ulaska čovečanstva najpre u fizički, a potom u duhovni život..."[29] Ovaj stepen odgovara obredu Krštenja,[30] nastavlja on, i "mi

simuliramo radost koju anđeli nebeski osećaju kad se grešnik pokaje i obrati ka svetlosti!"[31] Masoni, dakle, tvrde da je obraćenje u masonstvo jednako pokajanju i krštenju grešnika!

Vajt smatra da se kandidat kroz prva tri stupnja "nanovo rađa"[32] i da se "obraća ka svetlosti, a zatim mu se saopštava da je postao ugaoni kamen novog temelja iz kog mora da izgradi sebe..."[33] Iz ovoga vidimo da osobu koja je prošla prvi stupanj masonstva smatraju "ugaonim kamenom novog temelja" i da ona "mora da izgradi sebe." Međutim, Biblija naglašava da je Isus ugaoni kamen, a ne mi sami. Naravno, Biblija kaže i da je Hristos kamen koji zidari odbaciše (1. Petrova 2,7; Psalam 118,22; Matej 21,42; Marko 12,10; Luka 12,17; Dela 4,11), a masonstvo to isto radi. Masoni odbacuju istinski ugaoni kamen i tvrde da je svaki mason ugaoni kamen za sebe.

Drugi stupanj (pomoćnik) otkriva masonu da je on deo Boga i da Bog nije odvojen od njega. Vilmsherst tvrdi: "Srećan je onaj mason koji je pronašao Boga ne izvan sebe, nego u sebi."[34] Ovaj stupanj "odgovara miropomazanju ili potvrdi religioznosti u hrišćanskim crkvama."[35] Drugi značajan činilac ovog stupnja je "...astrologija, jedna od liberalnih nauka i umetnosti koja se preporučuje svakom masonu za izučavanje jer je bavljenje astrologijom naročito karakteristično za ovaj stupanj".[36]

Vilijam Hačinson piše: "Astrologija je primljena kao veština koja **zaslužuje** njihovo pokroviteljstvo."[37] Masonstvo poziva na bavljenje astrologijom, uprkos upozorenjima koja

protiv nje stoje u Bibliji (4. Mojsijeva 18,10-12; 2. Carevima 17,17). Pored Hačinsona, i Vajt kaže:

"... otkriveno je da u savremenom masonstvu ima astrologije. Na primer: (1) antički svet je poznavao sedam planeta, dok u Loži postoji sedam oficirskih činova... Treba napomenuti da ova teza potiče iz okultnih izvora."[38]

Treći stupanj masonstva naziva se "majstor". Odlikuje ga vrlo dinamičan dramski prikaz u kojem kandidat igra ulogu u obredu umiranja i vaskrsenja. Kada majstor ustane iz "mrtvih", on "više nije običan čovek, nego **obožen** čovek",[39] otkriva nam Vilmsherst i tvrdi: "On je sada sam sebi gospodar; istinski majstor mason..."[40] Na drugom mestu Vilmsherst podvlači da "Majstor mason mora sam sebi da bude vrhovni sveštenik".[41] Međutim, nije on jedini mason koji zastupa taj stav. Na primer Anderson izjavljuje: "Majstori masoni su u različitim vremenima bili poznati pod raznim imenima. Ponegde se mogu sresti kao Hristos i Njegova Crkva..."[42] Vajt tvrdi da "Majstor mason trećeg stupnja zaista vaskrsava poput Hrista..."[43]

Masonstvo zapravo treba da zameni crkvu i Hristovo delo na Krstu. Vilmsherst piše da je masonstvo "dato svetu kao

veliki eksperiment i sredstvo iskupljenja."[44] Vajt tvrdi da je odsad "masonski Hram Dom Hristov..."[45] Foster Bejli se pita: "Zar nije tačna tvrdnja da kada bi sve religije i sveti spisi nestali sa lica zemlje, a samo masonstvo ostalo, da bismo ipak uspeli da rekonstruišemo veliki plan spasenja čovečanstva? Svi istinski masoni treba dobro da razmisle o tome..."[46]

Masonstvo pokušava da pruži plan spasenja. A da bi čovek otkrio sadržinu tog plana, on mora da napreduje kroz veliki broj stepena, i da plati svaki od njih. Da li masonstvo zaista sadrži plan spasenja? U mojoj Bibliji jasno piše da "se propadljivim srebrom i zlatom ne iskupiste... nego časnom krvlju Hrista (1. Petrova 1,18-19)". Naše spasenje je besplatno, iako sigurno nije jeftino plaćeno. Skupo je koštalo našeg Spasitelja. Zaista, spasenje je besplatno, ali masonerija nije!

Prva tri reda se nazivaju zanatski stupnjevi i svaki od njih se dramski predstavlja u "loži". Loža se oprema na određeni način, što naravno ima svoje posebno značenje. Vilmsherst objašnjava:

"Istočna strana Lože označava čovekovu duhovnost, najviše i najduhovnije stanje svesti"[47] i "tu se nalazi presto Gospodara sveg živog".[48] Sever, kaže on, predstavlja "oblast **neprosvećenosti i neznanja**".[49] On takođe smatra da sever "u masonskom simbolizmu zapravo označava **tamu**".[50]

Pajk beleži: "Sever je odvajkada označavao mesto **tame** za sve masone, i nijedno veliko svetlo u Loži nije smešteno na severu."[51]

Ove rečenice su vrlo zanimljive **utoliko pre** što u Bibliji stoji da se Božiji presto nalazi na severu (Psalam 48,2; Isaija

14,12-14; Psalam 75,6-7)! Dakle, Božiji presto po masonima stoji u "oblasti **neprosvećenosti i neznanja**", a presto **njihovog** gospodara se nalazi na istoku!

"Zvezda Danica [koju Vajt opisuje kao **Lucifera**][52] koja se rađa na **istoku** za nas je simbol dolazeće zore savršenstva i masonske svetlosti",[53] otkriva Pajk. Osim toga, u jednoj knjizi o **veštičarenju** ispod jedne slike stoji sledeće: "Lucifer je jedno od mnogih imena za Sotonu. Kao Luciferu – Svetlonoši – dom mu se nalazi na Istoku".[54]

Lucifer je drugo ime za Sotonu. U jednom okultnom katalogu prodaje se amajlija pod imenom "**Sotonin pečat**". U opisu znaka stoji da on prikazuje **Lucifera** kao kralja, a "oko amajlije piše 'Gospodar **paklenog** bezdana'..."[55]

I "dubina" i "visina" lože imaju svoje značenje. Vilmsherst ukazuje da "visina" označava čovekovu **evoluciju** od nižih životinjskih stanja do **božanstvenosti**! Evo njegovih reči:

"Čoveku koji je potekao iz zemlje i razvijao se kroz niža carstva prirode do svog sadašnjeg razumnog stanja, predstoji još da dovrši svoju **evoluciju** tako što će postati biće **poput Boga**... Upravo to je oduvek bio **jedini cilj** i **svrha celokupne** inicijacije" (inicijacija je ulazak u masonstvo ili neki njegov stupanj).[56]

Iz ovog vidimo da je **jedini cilj** masonstva da čovek ostvari **evoluciju** od nižih oblika života u "**biće poput Boga**"! Ni ovaj put Vilmsherst nije jedini zagovrnik ove teorije. I Dara objaljuje da je čovek "bio u procesu **evolucije** ka **božanskom savršenstvu**..."[57] **Upravo** je **Sotona** obećao ljudi-

ma u Rajskom vrtu da će "postati kao bogovi..." (1. Mojsijeva 3,5)!

Masonski pisac Dž. D. Bak čak kaže da "jedini lični Bog koga masonstvo priznaje jeste apsolutni čovek... Čovek je jedini lični Bog koji postoji".[58] Drugim rečima, po Baku svaki čovek je Bog!

Vilmsherst nastavlja: "Do ove 'visine' stiže se merdevinama sa mnogo zavoja".[59] Merdevine sa mnogo zavoja predstavljaju "**bezbroj puteva** ili načina pomoću kojih se ljudi uspinju ka duhovnoj Svetlosti koja nas sve okružuje".[60] Biblija, pak, naglašava da postoji samo **jedan** put na Nebo, ali masonstvo uči da postoji "bezbroj puteva". Vajt čak kaže da "pravednik **i sam** [predstavlja] merdevine koje vode sa zemlje na nebo".[61] Ovo znači da u masonstvu put ka Nebu jeste sam čovek, a ne Hristos! Tri najvažnije prečke na merdevinama su Vera, Nada i Ljubav. Njihova imena podsećaju na biblijske principe, međutim, sve što postoji u Loži ukazuje na **nešto drugo**. Ni ova imena u tom smislu **nisu izuzetak**. Vajt

nas obaveštava: "To su Aglaja, Talija i Eufrozina, grčke Harite ili milosnice. Njihova imena su pretrpela **prevod** na hrišćanske vrline – Veru, Nadu i Ljubav. Masonstvo je tome donekle doprinelo..."[62]

Hačinson nam daje sledeće objašnjenje:

"Antički ljudi su vrlinu Ljubavi predstavljali u obliku **boginje**... Harite, poznate i kao Gracije, prikazivane su kao tri osobe... i slikane su nage..."[63]

Sada saznajemo da su "grčke Harite" u stvari tri grčke **boginje**, i da su obično prikazivane nage! Teško da se one mogu porediti sa biblijskim vrlinama Verom, Nadom i Ljubavlju! Masoni, dakle, obožavaju ne samo "Vrhovno biće", nego, kao što smo upravo videli, i **boginje**, preko simbolizma sadržanog u slici merdevina sa "mnogo zavoja". Ponovo uočavamo da je masonstvo **u suprotnosti** sa Biblijom, jer u Mateju 4,10 čitamo: "Gospodu Bogu svome klanjaj se i njemu **jedinome** služi!"

Masonstvo se služi i linijom kao simbolom. Hačinson ističe: "Poput Jakoljevih merdevina, linija spaja nebo i zemlju; pomoću merdevina se uspinjemo na mesto gde ćemo ovu kratku liniju vremena zameniti neprolaznim krugom večnosti".[64]

Masnostvo, dakle, ističe da se sami uspinjemo na Nebo. Međutim u Jovanu 10,9 Biblija nam izričito stavlja do znanja: "Ja sam vrata, ako ko uđe kroza me spašće se...", dok prvi stih objašnjava: "Zaista, zaista vam kažem: Ko ne ulazi na vrata u tor ovčiji nego prelazi na drugom mestu, on je lopov i razbojnik". Masonstvo nije put ka Isusu Hristu jer masoni tvrde da

se mi sami “uspinjemo na to mesto”, i odbijaju da uđu na vrata, kroz Hrista.

Na 17. stupnju masonstva (pod nazivom Vitez Istoka i Zapada) uočavamo **hulu na Boga** i **neposlušnost** biblijskim zapovestima. Ovaj stupanj, pripoveda Vajt...

“...je zapečaćen krvlju kandidata koga ovlaš rasečemo po rukama... kao da je on u ulozi tajanstvenog Jagnjeta koje je zaklano, i tako nas iskupilo pred Bogom svojom krvlju... Na prestolu ispred njega stoji Biblija sa sedam pečata, kao i na onoj tajanstvanoj Knjizi u Apokalipsi [Otkrivenju]... Ovi pečati se otvaraju ili lome jedan po jedan.”[65]

Sveta reč u ovom ritualu glasi **“avadon”**.[66] Uočimo nekoliko stvari koje se tiču ovog stupnja. 1) Kandidat se stavlja u ulogu Hrista prolivanjem sopstvene krvi. 2) Kandidat biva posečen po rukama, a Biblija nam kaže da ne pravimo nikakve posekotine po telu (3. Mojsijeva 21,5). Ovo upozorenje dalo je povoda K. Dž. S. Tompsonu da napiše:

“Kaže se da su ugovori sa Đavolom oduvek potpisivani krvlju izvršioca kao najsvetijim pečatom”.[67]

3) Lomi se sedam pečata Otkrivenja. Ponovo **neko drugi** zauzima Hristovo mesto iako je **samo** Hristos **dostojan** da skine te pečate. U Otkrivenju 5,2 čitamo da je anđeo upitao: “Ko je dostojan da otvori knjigu i razlomi pečate njene?” Treći stih nas upozorava: “Niko ne mogaše ni na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori knjigu...” Apostol Jovan je tada “mnogo plakao što se ne nađe niko dostojan da otvori knjigu, niti da zagleda u nju” (Otkrivenje 5,4). Zatim, peti stih naglašava da jedini koji je dostojan da razlomi pečate beše

Hristos. Samo je Hristos dostojan da ih razbije, a masoni moraju da odglume ovaj odlomak i lome pečate, još jednom dokazujući da se svaki mason stavlja na mesto Hrista!

4) Sveta masonska reč je reč “**avadon”**. Ovo je zaniljivo zato što Otkrivenje 9,11 otkriva da demoni u paklu “...imaju cara nad sobom, anđela bezdana, kojem je ime na jevrejskom Avadon...”. Avadon je car demona, pa ipak masoni smatraju da je **Avadon** “sveta reč”. U sledećem poglavlju saznaćemo ko je **zapravo masonski bog**. Kad otkrijete o kome se radi, shvatićete zašto je za njih **Avadon sveta reč**!

Ko je masonski Bog?

Masoni ističu da čovek **mora** da veruje u "Vrhovno biće" da bi učestovao u masonskim obredima. "Masonstvo je dostupno svakom časnom čoveku koji veruje u Vrhovno biće, a nedostupno je samo zakletim ateistima i agnosticima",[1] tvrdi Ralf Anderson. Pošto nas Biblija upozorava: "Gospodu Bogu svome klanjaj se i njemu **jedinome** služi" (Matej 4,10), a masoni obožavaju Vrhovno biće, da li je to biće isti onaj Bog koga i hrišćani slave, ili je to neki drugi bog?

Čitajući dalje saznaćete koga predstavlja to "Vrhovno biće", ali to biće nije **jedini** bog koga masoni obožavaju! Iako mnogi masoni **nisu svesni** prisustva **mnogoboštva** u masonstvu, kroz masonski **simbolizam i obrede** obožava se veliki broj bogova i božanstava. Pesma koju je napisao mason Dž. S. M. Vord daje pregled dominantne mitologije u masonstvu.

"Bahus je umro i vaskrsao
U Zlatnoj sirijskoj dolini;
Oziris je ustao iz groba
I tako spasio čovečanstvo;
Adonis je prolio krv

Pored žute sirijske bujice,
Zoroastar je podigao u život
Mitru iz pećine u zemlji,
Mi iz današnjih hrišćanskih zemalja
Uhvatimo se s njima za ruke.[2]

Bahus, Oziris, Adonis i Mitra – to su **bogovi** koje obožavaju **okultisti** i **masoni**! Naravno, oni su samo **neki** od **bogova** koji se obožavaju u raznim masonskim cermonijama. Mason ne mari što Bog kaže: "Gospodu Bogu svome klanjaj se i njemu **jedinome** služi" (Matej 4,10).

Oziris je egipatski bog mrtvih i **bog sunca**, ali je poznat i pod mnogim drugim imenima. U Trakiji u Grčkoj poznat je bio kao **Dionis**, božanstvo uživanja, zabave i vina. Proslave u njegovu čast obično su se završavale **žrtvovanjem ljudi i obredima orgijaškog** (seksualnog) tipa.[3] U Starom Rimu nazivan je **Liber** ili **Bakho (Bahus)**. Lidijci su ga nazivali Vasarej, u Persiji je bio poznat kao **Mitra**, a njegovi sledbenici su se bavili **astrologijom**. Kod Krićana se zvao **Zagrej** i "postao podzemno božanstvo koje dočekuje duše umrlih u Adu i pomaže im u očišćenju",[4] izjavljuje Pol Hamlin.

On nas takođe obaveštava da pošto je Zagrej ubijen, a potom vaskrsao (u mitologiji), "postao je simbol večnog života".[5] Frigijci poznaju Ozirisa kao **Savazija**, poštovan je kao sunčano božanstvo (bog sunca), predstavljan je sa rogovima, a njegov simbol bila je **zmija**![6] Na drugim mestima sreće se pod sledećim imenima: Deous, Mladi Jupiter, Kentaur, Orion, Mladi Pluton, Isvara, Krilati, Nimrod, Adoni, Hermes, Prometej, Posejdon, Buts, Dardan, Himer, Imbros, Jasius,

Zevs, Jakho, Hu, Tor, Vel, Serapis, Ormuzd, Apolon, Tamuz, Atus, Herkul, i verovali ili ne – **Val**! Većina ovih božanstava su poštovana kao sunčana božanstva ili bogovi sunca. **Obožavanje sunca** skriveno iza božanstava i simbola igra **veoma značajnu** ulogu u masonstvu!

Masoni trećeg stupnja odaju počast upravo ovom božanstvu, Ozirisu (pod imenom Hiram Abif). **Dramski prikaz** za ovaj stupanj (majstora masona) sadrži obred smrti i vaskrsenja. Budući majstor mason radi na izgradnji Solomonovog hrama. On zna ime Božje ("izgubljenu reč" za masone) i obećava da će je otkriti ostalim radnicima kad hram bude gotov. Pošto svako ko zna tu reč dobija veću nadnicu, ostali radnici postaju ljubomorni i zahtevaju da im majstor **otkrije reč pre** nego što se Hram izgradi. Kad on odbije, tri razjarena razbojnika ga ubiju i na brzinu sahrane. Na kraju se otkrije gde je njegov grob, i posle trećeg pokušaja podižu ga iz mrtvih. Prva reč koju on tad izgovori je **zamena** za "izgubljenu reč" i kaže se da majstori masoni prenose ovu reč sa generacije na generaciju do dana današnjeg.[7]

Svako ko se razume u egipatsku mitologiju trebalo bi da uoči vezu između mita o Hiramu Abifu i mita o egipatskom

božanstvu Ozirisu. Pirson tvrdi: "U Hiramu Abifu zaista prepoznajemo egipatskog Ozirisa..."[8] "Stari Egipćani su svoje upokojene poistovećivali sa Ozirisom i obraćali im se kao Ozirisu."[9] Vajt priznaje da:

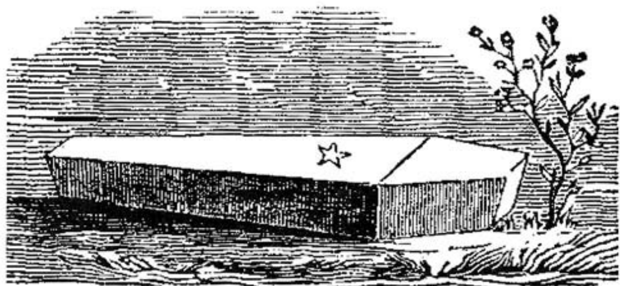
"Nema sumnje da je mit o Ozirisu okvir **cele priče** o mističnom životu i da je u Obredu pogreba [obred smrti i vaskrsenja na trećem stupnju] prisutan kao priča pojedinačne duše. Duši koja napušta telo to najjasnije potvrđuju reči: 'Odlaziš da živiš Ozirisu'. Obećava joj se život u Ozirisu. Velika istina, veliko otkrivenje svih istinskih Tajni je da je Oziris živ... Mi masoni se **radujemo sjedinjenju** umrlih sa Ozirisom".[10]

Ovi masonski pisci shvataju da su **mitovi i legende** samo osnova za rituale. Kolijeova Enciklopedija navodi: "Masonstvo neguje vrlo složenu **mitologiju**".[11] Međutim, pošto su masoni odstupili od istine, ostala je samo **laž**. V. L. Vilmsherst ističe:

"**Nije važno** da li je prototip takav da se njegova istorijska stvarnost i identitet mogu pokazati, ili se mogu smatrati samo **legendom** ili **mitom**... U Egiptu je prototip bio Oziris koga je ubio njegov zli brat Tifon, ali su njegovi raskomadani udovi sakupljeni u kovčeg iz kog je on ustao ceo i bio **obožen**. U Grčkoj je prototip bio Bahus koga su titani rastrgli na komade. Valdur u Skandinaviji i Mitra u grčko-rimskoj Evropi su poput njih. U Masonstvu prototip je Hiram Abif..."[12]

Mnogi masoni veruju da na ovom stupnju izvode obred Hristove smrti i vaskrsenja. Čak i kad bi bilo tako, a nije, za

hrišćanina bi ovaj ritual bio bogohulan. Zapravo, oni izvode **mit** o Ozirisu i Isis, dvama egipatskim paganskim božanstvima. Smatralo se da je Isis "nenadmašna u **magijskim** moćima..."[13] i "bila je boginja...**magije**".[14] Oženivši se svojom sestrom Isis, Oziris je počinio rodoskvrnuće, tako da oni koji ga glume nisu mnogo moralni, zar ne? Nekoliko simbola koje će masoni lako prepoznati u Loži su Sunce, tačka u krugu, Tau krst i Svevideće oko – i svi oni predstavljaju Ozirisa![15] U sledećem poglavlju ćemo ih detaljnije proučiti i saznati šta znače.

Pored toga što se služe **legendama**, masoni se **stavljaju i u ulogu** Hrista. Na 19. stupnju Škotskog obreda koji se naziva "Veliki sveštenik", masoni učestvuju u raskošnoj svečanosti u kojoj se prikazuje odlomak iz knjige Otkrivenja. Vajt prepričava zaplet:

"Usred te tame i samoće oficiri Lože proglašavaju početak vladavine zveri, lomljenje sedam pečata OTKRIVENJA i pad Vavilona... Kandidat se izvodi na svetlost i pokazuje mu se četvorougaoni grad kako silazi s neba... dok Onaj koji sedi na prestolu, **iako** ga **nazivamo** Gospodom Svedržiteljem i Iskupiteljem zapravo nije Hristos apostola Jovana... Kandidat se pomazuje uljem i proglašava sveštenikom zauvek po redu Melhisedekovu... Novi Jerusalim se tumači kao Drevno Masonstvo."[16]

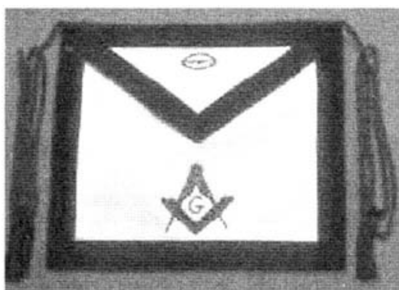
Iako nas Delmar Dara, mason 33. stepena, uverava da "**nikad** nije postojao **nikakav sukob** između crkve i masonerije",[17] mi očavamo nekoliko mesta na kojima se svečanost stepena Velikog sveštenika sukobljava sa Biblijom. Najpre vidimo da se osoba koja sedi na tronu **naziva** "Gospodom Svedržiteljem i Iskupiteljem", ali da on "**nije** Hristos apostola Jovana". Ako nije Hristos iz Biblije, ko je on onda? Čitajte dalje i otkrićete ko je **zapravo** masonski bog! Zatim vidimo da kandidata pomazuju uljem i proglašavaju "sveštenikom zauvek po redu Melhisedekovu." Poslanica Jevrejima (Jevrejima 5,5 i 9) jasno kaže da "...Hristos ne dade **sam sebi** slavu da bude prvosveštenik" nego je **od Boga** prozvan "sveštenikom zauvek po redu Melhisedekovu", međutim masoni daju slavu **sami sebi** i **na sebe** uzimaju dostojanstvo sveštenika koje je dato **isključivo** Hristu. I na kraju, obratite pažnju na to da masoni "Novi Jerusalim" tumače kao "Drevno Masonstvo"!

25. stupanj Škotskog obreda naziva se "Vitezom bestidne zmije". Vajt nam opisuje i ovaj stupanj i otkriva nam da se u obredu koristi dvanaest znakova zodijaka i Tau krst okružen zmijom koji se smešta na Istoku. Majstor odlazi da prizove Boga, a zatim se "vraća noseći **simbol spasenja**, Bestidnu

zmiju uvijenu oko Tau krsta... Krst se daje kandidatu kao simbol vere, pokajanja i milosrđa."[18]

Ponovo uočavamo sukob između masonskih redova i Biblije. Biblija govori protiv astrologije, a masoni uređuju Ložu tako da se poklopi sa dvanaest znakova zodijaka, dakle astrologijom. Takođe primećujemo da "bestidna **zmija**" postaje simbol spasenja! Opet je Hristos zamenjen nekim **drugim** simbolom spasenja. U Bibliji jasno stoji da **zmija** predstavlja **Sotonu**, a masonstovo drži da je **zmija simbol spasenja**!

U vezi sa **zmijom** proučimo i masonsku kecelju. Vilmsherst piše: "Braćo, obavezujem vas da se prema svojoj **kecelji** odnosite kao prema **najdragocenijem** i najrečitijem simbolu koji naš Red može da vam pruži".[19] Za mene je ova izjava **veoma zanimljiva**. Kad su Adam i Eva zgrešili, sapleli su sebi kecelje (pregače) od smokvinog lišća. Saznajemo, međutim, da Bog **nije bio zadovoljan** ovim **keceljama** (pregačama) i načinio im je **haljine** od kože i obukao ih (1. Mojsijeva 3,7.21). Međutim, Vajt ukazuje da je "u prva tri stepena **kecelja jedina odgovarajuća i moguća odeća**."[20]

Na prvom stupnju masonstva kandidat dobija čisto belu kecelju koja simboliše čistotu duše.[21] Na drugom stupnju kecelja se ukrašava plavim rozetama, čime se ukazuje da je postignut napredak u regeneraciji.[22] Vilmsherst objašnjava da na trećem stupnju "dalji napredak simbolišu plavi ukrasi na kecelji, srebrne kićanke i srebrna zmija kojom se pregača zakopčava. Srebrna **zmija** je **simbol božanske mudrosti** kojom se vezuje nova haljina u koju se duša obukla".[23]

Novoposvećenog masona uče da njegova bela kecelja predstavlja "**najdragoceniji**" masonski simbol i da označava čistotu. Dakle, kecelja je **simbol.** Koje je **stvarno značenje** ovog predmeta?

Da bismo to saznali moramo se vratiti na polje **mitologije**. Pajk beleži da je bog Jupiter Amon prikazivan u obliku ovna ili jagnjeta.[24] On kaže da je Jupiter Amon "**isto što i Oziris**, Adoni, Adonis, Atis i ostali **bogovi sunca**..."[25] Hačinson piše da se Jupiter Amon "slika sa rogovima"[26] i da je on "isto što i **Val ili Moloh**... [i] Adonis koga antički pisci nazivaju **Ozirisom**".[27] Obredi u njegovu čast "sastojali su se od odevanja Posvećenika u belu jagnjeću kožu. Odatle vodi poreklo **kecelja** od bele jagnjeće kože **koja se koristi u masonstvu**".[28] Dakle, upotreba kecelja ima veze sa obredima u čast Ozirisa, i po Vajtu, predstavlja "**jedinu odgovarajuću**" odeću.

Takođe obratite pažnju na to da se na trećem stupnju na **kecelju** dodaje **zmija**, simbol **božanske mudrosti**! *Priručnik za Učenike* ističe da "...se na Zmiju gleda kao na Onoga koji

sija - samu Svetu Mudrost. Iz ovoga sledi da Zmija na našim keceljama znači da smo mi okruženi Svetom Mudrošću...

Zmija je naročito karakteristična za [indijsko božanstvo] Šivu, Uništitelja; on je očigledno u tesnoj simboličkoj vezi sa trećim [masonskim] redom... On se prikazuje kako čini [znak] majstora masona."[29]

Sada se u masonski **Panteon** uvodi novo božanstvo, **Šiva**. Šiva ima mnogo žena i

"... luta nag po predelima na belom biku, po imenu Nandi, predaje se uživanju droga i podstiče umiranje od gladi i mazohizam. U najskrivenijim svetilištima Šivinih hramova uvek se nalazi lingam, stilizovani falus u erekciji koji je simbol njegove neobuzdane seksualnosti."[30]

Zmija je vrlo prisutna i značajna u masonstvu. Kad je Džim Šo, nekadašnji mason, a sada hrišćanin, došao u hram da primi 33. stepen, zapisao je: "...najupečatljivije od svega su **zmije** koje ukrašavaju zidove. Ima ih svakakvih vrsta; neke su jako dugačke i velike. **Mnogi** redovi Škotskog obreda koriste predstave **zmija** i prepoznao sam ih među zmijama koje su stajale kao ukrasi na zidovima."[31]

Albert Pajk je posvetio veliki broj strana svoje knjige obožavanju **zmija**. Otkriva da su "Feničani **zmije** nazivali agato-demonima [**dobrim** duhovima]..."[32] "U stvarnosti je **zmija** sa glavom sokola, duh **svetlosti**, ili **dobri** duh, bila simbol **sunca.**"[33] "**Zmija** sa rogovima bila je hijeroglif koji je označavao Boga."[34]

Oziris ima još dva imena: Vel i Hu. Pajk nam objašnjava da su "Grci Vela nazivali Velijarom; a prema Isihijevom tumačenju ta reč znači **aždaja** ili velika **zmija**".[35] "Bog Brita, Hu, nazivan je '**Aždajom** – Vladarem sveta', a njegove kočije vukle su **zmije.**"[36]

Ovakve tvrdnje su vrlo zanimljive jer u Bibliji čitamo: "I izbačena bi **aždaja** velika, stara **zmija**, koja se zove **Đavo** i **Sotona**, koja **zavodi** svu vaseljenu..." (Otkrivenje 12,9).

Vidljive su i druge veze sa Sotonom. Pišući o paganskom bogu Toru, Pajk otkriva da je "Tor bio **Sunce**, egipatski **Oziris** i Knep, feničanski Vel ili Val".[37] Vel (ili Val) smatran je "gospodarem vazduha"[38] kao i bogom sunca.[39] Prisetimo se da je **Val** sinonim za **Đavola.**[40] **Val** je "imao telo pauka i tri glave: čovečiju, žablju i mačiju".[41] Taj bog pod imenom Tor zove se "Knez koji vlada u vazduhu".[42] Biblija osuđuje obožavanje Vala (1. Carevima 16,30-33; 22,53; 2. Carevima 17,16 itd), a u poslanici Efescima nalazimo da se **Sotona** naziva "knezom koji vlada u vazduhu".

Pored toga što **Sotona** ima istu titulu kao i bog Tor, važno je i to što reč "Tor" znači "grom".[43] Tor "je bio bog munja i gromova u nordijskoj mitologiji".[44] Ovo je vrlo značajna izjava pošto se **satanisti** služe munjom kao simbolom **Sotone**. Satanističke rok grupe koriste i simbol pod imenom "satanističko S" koje liči na munju, a smisao mu je verovatno preuzet iz Jevanđelja po Luci 10,18 gde Hristos kaže: "Videh Sotonu gde pade sa neba kao munja."[45] Jedna od takvih satanističkih grupa pod imenom KISS (ime znači "Kraljevi u Sotoninoj službi" - Kings In Satan Service)[46] na jednom od svojih albuma ima pesmu pod nazivom "Bog groma". Pesma glasi:

"Podigli su me demoni
Naučili da vladam kao jedini
Bog Groma i Rokenrola
Ovaj zvuk će te polako lišiti tvoje nevine duše.
Ja sam Gospodar Pustoši
Savremeni čovek od čelika
Okupljam tamu da mi služi
Naređujem ti da klekneš
Pred bogom groma
Bogom rokenrola".[47]

Taj bog je očigledno Sotona. Da li je onda čudno što nas Bibija upozorava da ovaj "knez koji vlada u vazduhu... sada deluje u sinovima **protivljenja**" (Efescima 2,2)?

Pošto masonska božanstva (Tor, Val, Šiva, Pan, Oziris i dr) zapravo **predstavljaju Sotonu** pod raznim maskama, i pošto je **zmija** prisutna na sve strane u masonstvu, a Biblija jasno kaže da je **zmija Sotona**, vidimo da masoni u stvari obožavaju **Sotonu (Lucifera)**. Naravno, i sami masonski pisci **otvoreno** priznaju koga obožavaju! **Koga**? Nikog drugog do **Sotonu (Lucifera)**! Hačinson na sledeći način opisuje čovekov pad:

"Ali avaj, on [Adam] je pao! Neposlunošću je proćerdao svu svoju slavu i sreću; i na sreću, usred tog uzvišenog stanja Sotona je odneo pobedu."[48]

Fusnota koja ide uz ovu rečenicu daje sledeće objašnjenje: "Tako je došlo do uvođenja **zmije** među **masonske simbole**... Obožavanje zmije vodi poreklo od istog izvora."[49]

Na drugom mestu u ovoj knjizi, u fusnoti stoji citat iz knjige *Ključ za Novi Zavet* koji kaže: "Kad se prevedu na hrišćanstvo, kriva tumačenja koja potiču iz egipatske filozofije glase ovako: jevrejski Bog je Demijurg... a **zmiji** koja je prevarila Evu treba odati priznanje za pokušaj da spasi čovečanstvo od robovanja Demijurgu."[50]

Pajk ponosno govori: "...Lucifer, *Svetlonoša!* Kakvo čudno i tajanstveno ime za jednog Duha Tame! Lucifer, Sin Jutra! Da li to *on* donosi *Svetlost*...? Budite sigurni da donosi!"[51] (naglasak je u originalu)

Jasno nam je iz masonskih izvora da **zmiju** ili **Sotonu** (Lucifera) masoni treba da obožavaju. Zapravo, "masonska izgubljena reč" ima veze s njim. Masoni tragaju za tzv. "izgubljenom rečju", koja je navodno **pravo** ime za Boga, ali je izgubljena. Na trećem stupnju masonu se daje **zamena** za tu reč i nalaže da se obrati "sjajnoj zvezdi Danici".[52] Vajt pretpostavlja da je ta reč koja se otkriva na trećem stupnju "imala sličnu vrednost kao i dobra stara reč **abrakadabra**".[53]

Abraksas

Na drugom mestu on piše: “Pošto je oblast Obreda istovremeno i oblast **čarobnjaštva**, u nastavku posvećenja daje mu se simbol **abrakadabra**... i saopštava da je to **prava reč**.”[54]

Većina vas zna da reč **abrakadabra** ima neke veze s **magijom**, ali da li ste znali da ona potiče od reči **Abraksas**?[55] Treba reći da je **Abraksas** demon! Dakle, masoni uče da je ovaj demon **prava reč.** Međutim, kao što smo videli, ta reč je samo **zamena**. Na 13. stupnju masonima se otkriva “izgubljena masonska reč”. Pogledajmo najpre ko je “**sjajna zvezda Danica**”, a onda proučimo i “izgubljenu reč” i **koga** ona označava.

Biblijska knjiga Otkrivenje 22,16 objašnjava: “Ja Isus... sam Izdanak i Rod Davidov, **sjajna zvijezda Danica**.” Da li masoni poštuju Isusa kao “sjajnu zvezdu Danicu”? Postoji nekoliko razloga zbog kojih odgovor glasi “**ne**”! Jedan od njih je što u masonskim ložama **sve** predstavlja **simbol nečeg drugog**, pa ako je “svjajna zvezda Danica” u stvarnosti Hristos, za masone se samo radi o **simbolu**. Povrh toga, Vilmsherst priznaje da “jevrejska biblijska imena **ne predstavljaju** ličnosti nego su **personifikacije** duhovnih principa...”[56]

Međutim, imamo mnogo jače dokaze da “sjajna zvezda Danica” **nije** Hristos, a to su potvrde samih masona. Opisujući jednu sliku u svojoj knjizi, Vajt je analizira na sledeći način:

“Ona u desnoj ruci drži zemljinu kuglu, a na njoj stoji Duh sa bakljom u ruci, koji navodno predstavlja **Lucifera Zvezdu Danicu**... Sa masonske tačke gledišta, puno značenje ovog simbola je **Svetlost** koja će pokoriti svet.”[57]

Pomenuti izvor ukazuje da je **Lucifer zvezda Danica**, i da ovaj simbol označava “svetlost koja će pokoriti svet”. Dakle, kad masoni govore o masonskoj svetlosti, oni misle na **Lucifera** koji donosi svetlost. Kao što znate, Lucifer znači “Lučonoša” ili “Svetlonoša”! I Biblija nas obaveštava da se Sotona (Lucifer) pretvara u “anđela svetlosti” (2. Korinćanima 11,14).

Kao što je ranije rečeno, drugo ime za Ozirisa je Mitra. Prema enciklopediji World Book Mitra je “bio **Anđeo Svetlosti** koji se borio na strani boga Ajura-Mazde... Zoroastrijski spisi Mitru nazivaju ‘Božanskom Svetlošću’.”[58] Poistovećivan je i sa **Suncem**.[59] Zanimljivo je što se ovde pominje Ajura-Mazda jer je **upravo** ovaj bog u centru lekcije uz 32. stepen masonstva. U njoj se Ajura-Mazda naziva “duhom svetlosti”.[60] Zatim se masonima nalaže:

“Pogledajte ka Istoku, braćo moja... i vidite sedmokraku zvezdu, veliki simbol ovog stupnja, sa sedam duginih boja. Tih sedam boja i krakova predstavljaju sedam Ajurinih moći.

Sad uočite veliku Pitagorinu Deltu koja se sastoji od 36 svetala poređanih u osam redova tako da čine jednokraki trougao. Svetlo na vrhu Delte predstavlja Ajura-Mazdu, izvor vaskolike svetlosti.”[61]

Lekcija se nastavlja i masonima se saopštava da se “trostruko božije ime sastoji od”[62] imena triju indijskih bogova: Brame, Višne i Šive. Uzgred treba reći, Šiva je **sinonim** za **Sotonu**! Anton Lavej, osnivač sotonske crkve, čak nabraja

Šivu, Lucifera i Pana (između ostalih) u svojoj "Sotonskoj bibliji" kao **druga imena za Sotonu**![63]

Menli Palmer Hol je još jedan masonski pisac koji slavi Lucifera. U svojoj knjizi "Izgubljeni ključevi masonerije", on objašnjava: "Kada mason nauči da je ključ ratnika adekvatna primena žive moći, naučio je misteriju svog zanata. **Luciferova uzavrela energija** je u njegovim rukama i pre nego što zakorači dalje i više, mora da dokaže svoju sposobnost da je pravilno upotrebljava."[64]

Šta masoni Škotskog obreda misle o Holu? Sami prosudite iz sledećeg nekrologa koji je objavljen u novembru 1990. u **masonskom** časopisu "Godišnjak Škotskog obreda".

"Ugledni Menli Palmer Hol, često nazivan '**najvećim masonskim filozofom**', upokojio se mirno u snu 7. avgusta 1990. godine u Los Anđelesu u Kaliforniji... Brat Hol... je posvetio svoj život predavanju, podučavanju, izdavanju i pisanju o svim aspektima masonerije...

Najpoznatija dela su mu 'Izgubljeni ključevi masonerije' (1923), 'Dionizijski majstori' (1926), 'Masonski redovi bratstva' (1950) i, naravno, monumentalni 'Enciklopedijski prikaz' istorije, filozofije masonstva i sličnih tema...

Brat Hol... je 1985. godine **zbog izuzetnog doprinosa masonstvu**, Škotskom obredu i opštem dobru primio najveće odlikovanje Škotskog obreda, Veliki krst.

Kao i Veliki Zapovednik Albert Pajk pre njega, ni **Hol nije dao nova učenja** nego je bio ambasador neprolazne tradicije mudrosti koja nas obogaćuje do današnjih dana... Zbog

Menlija Palmera Hola svet je postao mnogo bolji, a mi mnogo bolji ljudi što smo se upoznali s njim i njegovim radom."[65]

Kad je Hol slavio Lucifera i išao Pajkovim stopama, zar je onda čudno što Pajka nazivaju "Papom **luciferijanske** masonerije"?[66] Pajku se dive i masonski pisci poput Vajta koji ponosno govori: "Verujem ...da će njegovo ime **celokupnom američkom masonstvu** ostati u **dubokom sećanju**".[67]

Pajkova knjiga *Moral i dogma* je zapravo priručnik za masone. Kada je Džim Šo zaslužio 32. stepen, kao i ostali prisutni dobio je

"...primerak knjige Alberta Pajka... Rečeno nam je da je upravo ta knjiga izvorna knjiga o masonstvu i njegovom značenju. Rečeno nam je i da knjiga ne sme nikad da dospe u tuđe ruke, i da se moramo pobrinuti da posle naše smrti bude vraćena Škotskom obredu."[68]

Zatim, K. Fred Klajnkneht, mason 33. stupnja "...prošlog januara rekao je svim masonima da jedna naročita knjiga treba da im bude vodič za život – njihova 'Biblija'. Ta knjiga, rekao je Klajnkneht, je *Moral i dogma* Alberta Pajka".[69]

Većina masona na početnim stupnjevima **ne zna** ko je masonski bog, pa ipak Hačinson tvrdi da "stanje u kom se nalazi Mason početnik odgovara **prvoj fazi** obožavanja **istinskog Boga**".[70] On snažno implicira da oni koji **su izvan** masonskih činova **ne slave istinskog Boga**! Masoni se uče da se ovaj **Istinski Bog** zove "Veliki arhitekta univerzuma" i da **svako** ko veruje u Vrhovno Biće može da postane mason. Masoni se uče da **ne postoji sukob** između hrišćanstva i masonstva. Da bi sakrili ko je njihov bog, novi masoni mora-

ju da učestvuju u neobičnim ritualima i tek **pošto** kandidat završi 13. stupanj, otkriva mu se "izgubljena reč". Zašto ovu reč drže u tajnosti **toliko dugo**? Odgovor glasi: ako bi reč i njeno značenje bili otkriveni kandidatu na samom početku, najverovatnije **nikad ne bi ni postao mason**!

Kako glasi ta "izgubljena reč"? Vajt kaže da ona ima veze s Mudrošću, i da "je Mudrost ovde **sinonim** za Reč..."[71] Pre nego što vam otkrijemo "izgubljenu reč", podsetićemo vas da Vilmsherst tvrdi da je "**zmija** simbol **božanske mudrosti**"[72] i da je "izgubljena reč" **sinonim** za mudrost, dakle - ova reč ima veze sa **zmijom**! Tajanstvena reč glasi **jao-vul-on**, ili **jah-vul-on**. Sigurno se pitate: Šta sad **to** znači?

"Jao" ili "Jah" je haldejska reč za Boga. "Vul" je sirijska reč, a znači "Val", koji je povezivan sa **razvratnim ritualima** i **magijom**.[73] "Val" je u stvari drugo ime za Đavola![74] "On" je egipatska reč i znači "Oziris", bog podzemnog sveta.[75] Dakle, ponovo uočavamo da masoni obožuju i **veličaju** Sotonu.

Dalje nam kažu (u obredu 13. stupnja) da ova "trojična suština Božanstva"[76] predstavlja "Njegove stvaralačke, zaštitne i rušilačke moći".[77] Ova rečenica **vrlo upečatljivo** opisuje indijske bogove. U indijskoj **mnogobožačkoj** religiji uočavamo "trojičnost" triju bogova – Brame stvoritelja, Višnua zaštitnika i Šive uništitelja. Vajt objašnjava: "Šiva je

vavilonski Vel, **identičan** sa **bogom sunca Iao**".[78] U World Book enciklopediji piše da je Vel drugo ime za boga Vala",[79] a Val je drugo ime za Sotonu. Dakle, u svojim ritualima masoni slave Sotonu, pošto je Šiva, bog sa "razaračkim moćima", njegovo **drugo** ime.

Sotona se naziva i Panom. "On je bio polu-čovek, polu-jarac",[80] a "obično se prikazuje sa kozjim nogama, kovrdžavim krznom, kratkim rogovima i bradom".[81] U jednom **okultističkom** katalogu koji izdaje International Imports piše:

"U grčkoj mitologiji Pan je bio **bog prirode**... takođe se izjednačava sa **Sotonom** i nižim aspektima života".[82]

Ponovo vidimo da masonstvo slavi **Sotonu** pošto i Hačinson ispoveda:

"Poznanje **Boga Prirode** jeste **prvi nivo** naše profesije."[83] On takođe ističe da je bog prirode poštovan i pod imenima Ozirisa i Isis (Ozirisove supruge-sestre)."[84]

Da, **Lucifer (Sotona)** je **masonski bog** i takozvani "bog svetlosti". Vilmsherst pokušava da nas uveri da

"hrišćanska i masonska doktrina imaju **istovetan** cilj ali se razlikuju po metodu. Hrišćanstvo kaže 'Via Crucis', a masonstvo 'Via Lucis', ali ta dva puta zapravo su jedan isti put."[85]

"Via Crucis" znači "krstom", a "Via Lucis" znači "svetlošću". Ova dva puta **ne mogu biti istovetna**. Prvi je Hristov

put krsta, a drugi Luciferov put svetlosti koji vodi u pakao. Zar nije, dakle, očigledno na kom su masoni putu?

Masonski simboli

Sad kad smo otkirili ko je **zapravo** masonski bog, pogledajmo neke masonske simbole i kako se pomoću njih masonski bog predstavlja. Artur Vajt kaže:

“Među važnim i univerzalnim simbolima svojstvenim simboličkom masonstvu su: pentalfa ili pentagram, šestokraki Solomonov pečat – koji se još naziva i Davidovim štitom, svevideće oko, tačka u krugu, Sunce i Mesec i, naravno, alatke. Najzad, tu spada i Plamena zvezda.”[1]

Proučimo detaljnije neke od ovih simbola. Pentalfa ili pentagram je petokraka zvezda. Koristi se u svakojakim **magijskim** obredima. Sibil Lik, poznata **veštica**, izjavljuje da je “pentagram **oduvek** upotrebljavan u obrednoj **magiji** i **veštičijim** obredima iscelenja.”[2] Vedek objašnjava:

"Petokraka [pentagram], figura sa pet krakova, sastojala se od mističnih simbola, koji su se naročito upotrebljavali za **proricanje budućnosti** i **prizivanje duhova**. Petokraka sastavljena od pet ukrštenih slova A imala je sličnu upotrebu. Za prizivanje **demonske** sile oblikovan je pentagram: geometrijska slika sa pet krakova."[3]

Preduzeće Interantional Imports izdaje **okultistički** katalog. U ovom katalogu se nude prekrivači za oltar sa naslikanim pentagramima – "**pentagram u krugu** za **okultne radnje bele magije**; **obrnuti pentagram** za **crnomagijske** obrede".[4] "Obrnuti pentagram" je petokraka zvezda sa jednim krakom okrenutim **nadole**. Na drugom mestu u katalogu reklamira se **okultistički** nakit sa pentagramom i dodaje da je pentagram **"najmoćnija od svih okultističkih** amajlija... Smatra se da ima **veću snagu** od krsta".[5] Takođe saznajemo da je obrnuti pentagram "znak zla".[6]

Teks Mars nas obaveštava: "Keltski sveštenici su ga zvali 'veštičije stopalo'. U srednjem veku u Britaniji i drugim delovima Evrope bio je poznat kao 'goblinski krst', 'Đavolov znak' i 'čarobnjakova zvezda'. Među Druidima u Velikoj Britaniji bio je poznat kao bogohulni znak za Vrhovnog Boga."[7]

Menli P. Hol, mason 33. reda i **okultista**, ističe da "se pentagram mnogo koristi u **crnoj magiji**, i to u tri različita oblika: zvezda može da bude nedovršena na jednom mestu tako da se ukrštene linije ne spajaju do kraja, može biti izvrnuta sa jednim krakom nadole, a dva nagore, ili može biti nepravilnog oblika sa kracima nejednake dužine.

Kad se upotrebljava u **crnoj magiji,** pentagram se naziva 'znakom rascepljenog papka' ili Đavoljim stopalom. Zvezda sa dva kraka okrenuta nagore naziva se i Jarac Mendesa, pošto ima oblik glave jarca. Kad se uspravna zvezda okrene vrhom nadole, onda označava pad zvezde Danice."[8]

Kao što je rečeno, zvezda se prikazuje ili sa jednim ili sa dva kraka na dole. **Veštice, satanisti i masoni** – svi odreda se služe ovim simbolom! Satanisti širom sveta koriste pentagram sa jednim krakom okrenutim na dole, a veštice sa dva kraka. U knjizi *Crna magija, bela magija*, Gari Dženings otkriva da je

"... pentagram najmoćniji i najpoštovaniji od svih **magijskih simbola** – geometrijska slika sa pet strana i pet uglova... Verovalo se da ako se ova geometrijska slika prikaže sa jednim krakom na dole, **znak predstavlja Sotonu** i upotrebljavan je za prizivanje zlih duhova."[9]

Maks Vud kaže: "Svi članovi sotonske crkve nose pentagram."[10] Imajući ovo u vidu, bili smo iznenađeni kad smo otkrili da **Istočna zvezda** (**masonska** organizacija koju čine masoni trećeg stepena i žene koje su u srodstvu s njima[11]) koristi pentagram **sa jednim krakom nadole – isti onaj simbol** kojim se i **satanisti** služe!

Mistično svetilište (još jedna **masonska** grupa koju čine samo masoni koji su napredovali do 32. stepena) takođe koristi pentagram **sa jednim krakom nadole** kao svoj simbol. K. Dž. S. Tomson u knjizi *Tajne magije*, napominje da je petokraka u Indiji "simbol Šive i Bramana".[12] Pošto je Šiva **drugo** ime za **Sotonu**, petokraka (ili pentagram) je, dakle,

jedan od **Sotoninih** simbola. Nije onda ni čudo što ga masoni upotrebljavaju.

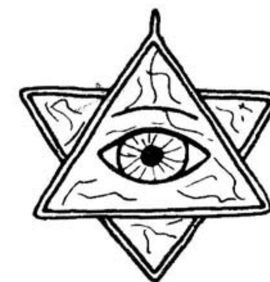
Dik Satfen, **osvedočeni** pripadnik pokreta Novo Doba (New Age), koristi petokraku u svojim **magijskim obredima**. On potvrđuje da "petokraka [ili pentagram] zauzima **važno mesto u obrednoj magiji**"[13] i da je "istorija čovečanstva istorija magije, i od prvih vremena upražnjava se u druidizmu, među magovima, kod Egipćana, Grka, Rimljana, Vitezova Templara [**masonska** organizacija], Reda zlatne zore, i raznih organizacija do današnjeg dana."[14]

Satfen nabraja mnoge grupe koje su vešte u **magiji**: "Za mene je **fascinantno** to što i **masoni** imaju **iste** izvore saznanja." Hačinson daje do znanja: "Način na koji mi podučavamo principima našeg zanata [masonstva] preuzet je od **Druida**... [a] naši glavni simboli [potiču] iz Egipta".[15] Hačinson nas obaveštava da su malobrojni odabrani ljudi koji su posedovali "svetlost razumevanja i istine"[16] i da su

"kod Persijanca bili poznati kao **magovi**, kod Haldejaca kao **mudraci**, **proroci** i **astrolozi**; kod Grka i Rimljana kao **filozofi**, kod Indijaca kao **Bramini**, kod Brita kao **Druidi** i **bardi**..."[17]

I Hačinson se hvali: "Mi [masoni] više od svih na svetu zadržali smo **druidske** obrede i doktrine..."[18] **Druidi** su bili **okultstički** sveštenici **mnogobošci**, bavili se **astrologijom** i prinosili **ljudske žrtve**. Dakle, prema **masonskim izvorima**, masonstvo se zasniva na **magijskim** i **okultističkim** principima! Zato je očigledno da je masonstvo **okultistička religija** i da je u **potpunom neskladu** sa biblijskim hrišćanstvom!

Sledeći masonski simbol je **svevideće oko**. Masoni nas uveravaju da on predstavlja Božije svevideće oko, ali i ovaj simbol ima mnogo **dublje** značenje nego što masoni obično otkrivaju. Pajk, mason 33. reda, nazvan "papom **luciferijanske** masonerije",[19] u svojoj knjizi objašnjava:

"Masonstvo, baš kao i sve druge religije, sve misterije, hermeticizam i alhemija, **skriva svoje tajne** od svih, osim od naprednih i mudraca, ili odabranih, i služi se **lažnim objašnjenjima i tumačenjima** svojih simbola da **zavede** one koji ionako zaslužuju da budu zavedeni, da od njih sakrije Istinu koju naziva Svetlošću, i udalji ih od nje."[20]

Ipak, ako čovek bude dovoljno istraživao, otkriće **koga** svevideće oko **stvarno** predstavlja. Preduzeće International Imports u svom katalogu napominje da je svevideće oko **treće oko vidovnjaštva**.[21] Vidovnjaštvo je vid **proricanja budućnosti**, a Bog nas u Bibliji **izričito** upozorava da se ne bavimo **nikakvim proricanjima** (5. Mojsijeva 18:10-12). Edvard Deker Mlađi izveštava: "Svevideće oko je **masonski** simbol za Ozirisa."[22] Oziris je egipatski bog mrtvih (i podzemnog sveta) i deo je "masonskog trojstva" kojem se masoni klanjaju.

Plamena zvezda je srodna s pentagramom. Vajt izveštava: "Plamena zvezda je **masonska** varijanta pentagrama".[23] Pajk

okriva: “Plamena zvazda **u našim Ložama**... smatra se simbolom Sveznanja, ili **Svevidećeg oka** koje je za drevne narode označavalo **Sunce**”.[24] Plamena zvezda je uz to i “simbol Svetog Imena Božijeg, dakle Samog Boga...”[25]

Kako se **taj** bog zove? Pajk dodaje da je ovaj simbol bio “simbol **Ozirisa**, Tvorca”[26] i ističe “da je simbol **Ozirisove** moći bilo oko iznad žezla. Stari Grci nazivali su Sunce Jupiterovim okom i Okom sveta, i njemu pripada **Svevideće oko iz naših Loža**”.[27]

Vrlo je jasno, dakle, da **svevideće oko** u masonskim ložama simboliše **Sotonu**![28] Osim toga, masoni kažu da **svevideće oko** može da označava **Šivu**, **sinonim** za **Sotonu**; dakle, **u oba slučaja** se Sotona u ložama prestavlja **svevidećim okom**!

Šestougao (poznat i kao Davidov štit, Davidova zvezda, Solomonov znak i Solomonov šestougaoni pečat) je sledeći simbol kojim se služe **masoni, veštice i čarobnjaci**. Dženings ukazuje da se šestougao, koji je danas u upotrebi kao simbol navodne zvanične jevrejske religije, koristio mnogo pre Judaizma.[29] On beleži da se znak koristio kao

“oslonac za **čarobnjake i alhemičare**. Čarobnjaci su verovali da on predstavlja otisak stopala jednog naročitog demona pod imenom Trad, i u obredima su ga koristili i za prizivanje demona i za odbranu od njih.”[30]

Knjiga Džeka Čika, *Zamađijani*, ističe:

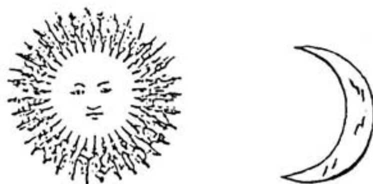
“... u veštičarenju on [šestougao, heksagram] se smatra **najvećim simbolom zla** u svetu okultizma. Obavezno se koristi za prizivanje demona. Reč ‘heks’ koja znači ‘baciti kletvu na nekoga’ upravo potiče od imena ovog simbola.”[31]

Vajt priznaje da je šestougao znak Velikog arhitekte univerzuma.[32] Početnici u masonstvu uče da Veliki arhitekta univerzuma predstavlja Boga, ali treba da se setimo da je masonski bog u stvari **Lucifer**! Šestougao je, dakle, još jedan simbol za **Lucifera (Sotonu**).

Masonstvo se služi i suncem kao simbolom. Simbol za sunce je obično krug koji označava božanstvo. Razjašnjavajući **magijske simbole**, Dženings nas obaveštava da je “najstariji prikaz [ovog simbola] u upotrebi bio obični krug, oblik svemoćnog sunca... i zenica svevidećeg oka. Simbol večnosti obično je bila **zmija** koja grize sopstveni rep i formira savršeni krug.”[33]

Vidimo, dakle, da sunce predstavlja masonsko božanstvo, koje se često predstavlja i u obliku **zmije** sklupčane u krug. Na jednoj ručno oslikanoj masonskoj pregači vide se mnogobrojni masonski simboli, a među njima i zmija umotana u krug kako grize svoj rep. **Zmija** naravno predstavlja **Sotonu** i simbol je **sunca**! Smatra se da je i Oziris simbol **sunca**. U drugom poglavlju ove knjige nalazi se spisak velikog broja imena pod kojima je Oziris poznat. Jedno od njih je i Savazij, koji se predstavlja sa rogovima, a čiji je simbol **zmija**. On se smatra i sunčanim božanstvom. Znajući ovo, ne iznenađuje što masonstvo koristi **sunce** kao jedan od svojih simbola.

Zapanjuje i ime koje pripadnici pokreta Novo doba daju **suncu**. U filmu Artura Klarka *2010,* "iznenada se na nebu pojavljuje novo sunce i donosi mir na zemlju... U knjizi istog naslova, Klark otkriva **ko** je ta tajanstvena i mirna sila koja se pojavljuje kao 'sunce': ime joj je **Lucifer**."[34]

Hačinson ukazuje da "**Sunce** simboliše Boga prirode".[35] Pan (Sotona) je bog prirode u mitologiji, dakle, **sunce simboliše Sotonu**! Hačinson takođe tvrdi:

"Zadržali smo egipatske simbole meseca i sunca...i time govorimo da smo deca svetlosti..."[36] Na drugom mestu dodaje: "...nosimo na sebi znakove sunca i meseca ukazujući da smo mi, pravi masoni, izbavljeni od tame i da smo postali **sinovi svetlosti**..."[37]

Setite se da reč "**Lucifer"** znači "**Svetlonoša**", a masoni su "deca svetlosti" ili, tačnije "deca **Lucifera**". Jedan drugi masonski pisac Foster Bejli kaže:

"Iz stupnja u stupanj oni [gospodari mudrosti] pomažu kandidatu u širenju svesti sve dok ne dođe vreme kad on može da 'uđe u svetlost' i tako i sam postane **svetlonoša**, jedan od **prosvetljenih** koji je sposoban da pomogne Loži da izvede čovečanstvo na svetlost."[38]

"Gospodari mudrosti" su duhovi učitelji (zapravo **demoni**) koji navodno predvode na putu ka **jedinstvenom svetskom poretku,** a ti "**prosvetljeni**" **(iluminati)** su zapravo organizacija koju je 1. maja 1776. osnovao Adam Vajshaupt.[39] Reč "iluminati" izvedena je od reči Lucifer. Iluminati su posvećeni **"novom svetskom poretku"** ili **"jedinstvenoj svetskoj vladi" – istom** cilju koji danas imaju pripadnici pokreta **Novo doba**.

Iluminati imaju značajnu ulogu u masonstvu, pošto se u Vajtovoj knjizi na spisku "Masonska hronologija" nalazi i sledeći navod: "1. maja 1776. Adam Vajshaupt osnovao je Iluminate Bavarske."[40] Isti datum odštampan je na svakoj novčanici američkog dolara! Ako pogledate poleđinu novčanice od jednog dolara, uočićete da na levoj strani stoji godina "MDCCLXXVI", dakle, 1776, kao i reči "**NOVUS ORDO SECLORUM**", što znači **"novi svetski poredak"**. De Grifin objašnjava: "Vajshaupt je uzeo datum osnovanja Reda iluminata, 1. maj 1776. godine. Godina 'MDCCLXXVI' na

MASON

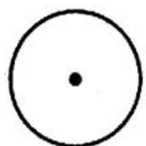
dnu novčanice je uspomena na **taj događaj**, a ne na datum potpisivanja Deklaracije nezavisnosti, kao što neupućeni misle. Treba napomenuti da je ovaj ispis dobio **masonsko** značenje tek posle spajanja Masonskog reda sa Redom iluminata..."[41]

Na levoj strani novčanice nalazi se i piramida iznad koje stoji **svevideće oko**. Primetićete da je vrh piramide **uklonjen** i **zamenjen svevidećim okom**. U članku "Šta je" (What is) u časopisu pokreta Novo Doba, Šeron Bojd tvrdi:

"U drevnom masonstvu trugao se koristio uglavnom u značenju **svevidećeg oka**. U celokupnom sistemu masonstva ne postoji simbol od veće važnosti – to je masonski simbol 'Velikog arhitekte univerzuma'. Oko Proviđenja [**svevideće oko**] u sjajnom trouglu **čini vrh nedovršene piramide**".[42]

U Bibliji stoji da je Isus **glava od ugla**, ali je odbačen od ljudi (Matej 21,42; 1. Petrova 2,6-7; Psalam 118,22; Marko 12, 10; Luka 20,17; Dela 4,11). Na slici se to jasno vidi – **glava od ugla** je uklonjena ili odbačena, i **zamenjena svevidećim okom** – Sotoninim simbolom! Zar je onda čudno što nas Biblija upozorava da "je koren svih zala srebroljublje" (1. Timotiju 6,10)?

Ne samo da ovi simboli predstavljaju masonskog boga, **Lucifera**, već u sebi kriju i **dodatno značenje**. Ovi simboli između ostalog imaju **seksualnu** konotaciju! Na primer, pogledajmo tačku u krugu. Kad neko postane mason saopštava mu se da tačka u krugu predstavlja "masona, pojedinca (tačka) koji se nalazi u granicama

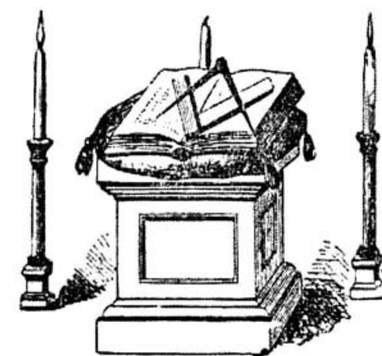
svojih dužnosti (krug). Međutim, to je **zapravo** falus u ženskom reproduktivnom principu (polnom organu) u seksualnom opštenju, koje je vrhunac čina obožavanja Sunca."[43]

Masonski pisac Albert Maki piše: "Tačka u krugu je vrlo zanimljiv i **značajan** simbol u masoneriji... Ovaj simbol je zaista **prekrasna** aluzija na **obožavanje sunca**, i uvodi nas po prvi put u njegovu modifikaciju, među drevnim narodima poznatu kao obožavanje falusa."[44]

Pajk tvrdi da su Oziris i Isis (koja mu je i sestra **i** supruga) "obično predstavljani muškim i ženskim polnim organima Falus i Kteis. Indijski lingam je bio njihov spoj, čamac i jarbol takođe, kao i tačka u krugu..."[45]

Pajk takođe podseća da "tačka u krugu još uvek simboliše **sunce**..."[46] i da je ona jedno od "tri velika svetla Lože".[47] Šta znače ta "tri svetla Lože"? Ona se prikazuju kao "Biblija, ugaonik i šestar".[48]

Šestar je simbol Neba, a ugaonik predstavlja Zemlju.[49] Međutim, ova dva simbola prikazuju **mnogo više** od neba i zemlje. Ponovo nailazimo na prikazivanje **paganskih božansta-**

va u **simbolima**, pošto Pajk pominje da su “nebo i zemlja bili simboli”[50] **Ozirisa** i **Isis**. Osim ovog, simboli imaju i seksualno značenje. Džim Šo kaže:

“Masoni u Plavoj loži uče da je svrha (pravo)ugaonika da ih podseća da treba da budu ‘pravi’ pred svim ljudima, tj. časni... Međutim, **pravo značenje** ovih ‘velikih svetala’ je **seksualno**. Lenjir predstavlja ženski (pasivni) regenerativni princip, zemlju, nižu čulnu prirodu, a šestar predstavlja muški (aktivni) regenerativni princip, sunce, nebo i višu duhovnu prirodu”.[51]

Među prvim stvarima koje novoposvećeni mason mora da uradi jeste da stopala postavi u obliku tau krsta. Pre nego što izgovori masonsku zakletvu, on treba vezanih očiju (“kao slepac”) da napravi “strane pravougaonika [tau krst]”[52] stopalima. Tada Viši đakon uzvikne “**Pravo stoj!**” iako je osoba **već** u uspravnom položaju.[53] Šo nam zatim objašnjava da

“ovaj položaj stopala formira ‘tau krst’, drevni simbol za **falus** koji je u vezi sa obožavanjem falusa i **sunca**, u kome se Sunce smatra izvorom života (muškarac) i svakog dana se rađa na istoku da bi oplodilo Zemlju (žena) novim životom. Ovakvi obredi su uvek vršeni gledajući prema istoku. Ne kaže se slučajno ‘Pravo stoj’, simbolika je očigledna.”[54]

Ank (poznat i kao savijeni tau krst, crux ansata i ključ Nila) “bio je krst sa omotanom **zmijom** na vrhu...”[56] “Crux Ansata je bio naročiti simbol za **Ozirisa**... koji ima mističnu moć, kao čudotvorna amajlija...”.[57] Pored toga

“...**ank** je simbol reinkarnacije i obožavanja egipatskog **boga sunca** (**Lucifera/Sotone**). Simbol takođe govori da ste se odrekli svoje nevinosti i da upražnjavate orgije da biste mu se klanjali i učestvovali u ritualima.”[58]

Ima još mnogo drugih masonskih simbola koje nećemo ovde analizirati, ali već vidite da se **svi** redom odnose na **Sotonu** ili imaju **seksualnu** konotaciju. Ne dajte se zavarati – masonstvo je **nespojivo** sa biblijskim hrišćanstvom, **ma šta** vam bilo koji mason rekao.

Do sad već sigurno shvatate da je masonstvo obožavanje **Lucifera** preko simbola i raznoraznih bogova, ali odakle ono potiče? Masonski pisci se dosta razlikuju po tom pitanju, ali nekoliko njih pretpostavlja da masonstvo vodi poreklo od vremena života u Rajskom vrtu. A ko je bio u Rajskom vrtu? Naravno, **Sotona, zmija**! Posle potopa Nojev praunuk Nevrod (1. Mojsijeva 10, 8-9) nazvan je “dobrim lovcem pred Gospodom”. Reč “pred” na jevrejskom ima više značenja, a jedno od njih je “protiv”, što se uklapa u kontekst ovog stiha, jer je Nevrod kasnije sagradio Vavilonsku kulu u znak **prkosa** i **pobune** protiv Boga (1. Mojsijeva 10,10; 11,3). Međutim, masoni se **ponose** ovom građevinom, jer Vajt kaže:

“Što se tiče masonstva, naravno da je Vavilon **masonski** poduhvat i rani tumači su iz toga požnjeli obilnu žetvu. Setili su se da se ‘jedan narod jednoga jezika’ pomerao sa Istoka na Zapad, poput onih koji su se oprobali i dokazali kao majstori

masoni. Kad su došli do mesta pogodnog za život u Senarskoj ravnici, potvrđeno je da su tamo živeli kao Nojehidi, a to je prvi karakterističan naziv za masone. Upravo tu su sagradili svoju Kulu pometnje... Međutim, iz zla se rodilo nešto dobro, i pometnja jezika je omogućila 'drevnu masonsku praksu komuniciranja bez upotrebe govora'."[59]

Uočimo da prema ovom **masonskom** izvoru **nije** zlo zidanje kule, nego pometnja jezika. Bog je ljudima pomeo jezike, iz čega sledi da je On uzrok tog zla, međutim, uprkos svemu, masoni veruju da je iz njega proizašlo nešto dobro, pošto oni sada komuniciraju putem simbola.

Čini se da i Foster Bejli gleda na Vavilonsku kulu kao na veliki masonski poduhvat, iako ne spominje Vavilon po imenu. On tvrdi da masonstvo "potiče ili je zasnovano na religiji koja je božanskog porekla..."[60] Ta religija, objašnjava on, "je bila prva **jedinstvena svetska religija**. Zatim je nastupila epoha cepkanja na pojedinačne religije, epoha sektarijanstva. Danas ponovo radimo na uspostavljanju **univerzalne svetske religije**".[61]

Vavilon savršeno odgovara ovom opisu jer je zaista bio "jedinstvena svetska religija", ali je nastupila podela jer je Bog pomeo jezike. Naravno, masonstvo ponovo radi na "uspostavljanju **univerzalne svetske religije**". Pokret **Novog doba** danas ima upravo **isti cilj**, a **isti taj cilj** imao je i Vajshaupt u 18 veku. Zapravo, Sotona na tom cilju radi već 6000 godina! On želi **jednu svetsku religiju** i **jednu svetsku vladu** na čijem će čelu **on** biti.

Bejli nije jedini mason koji radi na ostvarenju ovog cilja. I Vajt priznaje: "Znamo da je svet današnjih vrednosti u 'kotlu pretapanja' i da dolazi **novi poredak**... Jedini cilj mog masonskog života je da predano radim na tome".[62]

Bendžamin Krim napisao je knjigu po nalogu demona[63] u kojoj govori:

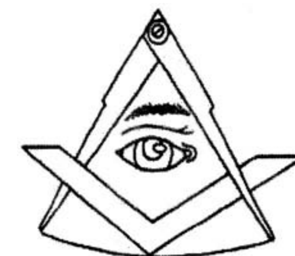
"**Nova religija** će se manifestovati kroz organizacije kao što je **masonstvo**. U masoneriju je ugrađeno jezgro, samo srce **okultnih** misterija – upakovano u brojke, metafore i simbole..."[64]

Bejli postavlja pitanje: "Uzimajući u obzir ovaj aspekt masonskog učenja, zar nije onda izvesno da ono može da pruži **sve** što je potrebno za formulisanje **univerzalne religije**?"[65]

Ralf Anderson prenosi sledeću poruku od "Tibetanca" (duha vođe ili demona s kojim stupa u vezu putem meditacije) da je **masonstvo** jedan od tri glavna puta kojima će doći **Novo doba**![66] Zapravo, zvanični časopis masona Škotskog obreda dugi niz godina zvao se "**Novo doba**".[67] (Sada su promenili naziv u "Časopis Škotskog obreda.") Jedan istaknuti mason objavljuje: "Sad kad ulazimo u **eru Vodilije**, i kad mnoge organizacije rade na obnavljanju misterija, mi masoni smo **pravi ljudi** za objavu tih učenja svetu, jer **ih sve vreme propovedamo**".[68]

Anderson primećuje:

„Metode Božanstva se sprovode u Hramovima, i pod budnim svevidećim okom možemo da nastavimo s radom. Naša organizacija je **mno-**

go više okultistička nego što se sad može shvatiti, i predviđena je da bude **škola za obrazovanje** budućih **naprednih okultista**".[69]

Jedan pisac-medijum ističe da su oni koji su ustrojili redove masona, šrajnera i losova **primali** informacije od **gospodara odozgo** (od **demona**).[70] Jedan drugi **okultista** kaže da masonstvo potiče iz grada **Šambale**![71] Šambala je mitsko mesto na kome navodno živi "Gospodar Sveta", Sanat Kumara (Lucifer ili Sotona).[72] Konstans Kambi kaže:

"Za Šambalu se tvrdi da je prestonica Gospodara Mudrosti i cele **masonske** hijerarhije. Oni tvrde da se ovaj grad nalazi u Pustinji Gobi".[73]

Alis Bejli, pripadnica pokreta Novo doba, smatra da bi zajedničkim radom svih organizacija "mogla da otpočne nova faza aktivnosti u Šambali. To će omogućiti Gospodaru Sveta da **postane vladar** Svete Planete, što se do danas nije desilo."[74]

U jednoj brošuri o Šambali piše: "Naša planeta Zemlja sada može da postane Sveta Planeta ako se zadovolje svi potrebni uslovi."[75] Bejli nas podseća:

"Iz svojih uzvišenih pozicija u tajanstvenoj zemlji Šambali **legije svetlosti** [setite se, **Lucifer znači 'Svetlonoša'**]... objavile su da čovečanstvu ističe vreme. Oni kažu da naša civilizacija upravo ulazi u '**Novo doba**' prosvetljenja i da sve zaslužne duše treba da se spreme za sledeći korak u kosmičkoj osvešćenosti ka novom duhovnom razumevanju".[76]

Ovo nas dovodi do jednog od **glavnih ciljeva** pokreta **Novog doba,** a to je **jedna svetska vlada** sa **jednom svetskom religijom**, međutim, da bi se taj cilj ostvario, potreban je **jedan svetski vladar**. Da li i masoni kao pripadnici pokreta Novo doba tragaju za **jednim svetskim vladarem**? **Svakako**! "Istinski poznavaoci iz celog sveta ugledali su istu Zvezdu na Istoku [**Lucifera**] i počeli da obožavaju onoga koji **će se roditi**,"[77] tvrdi Vajt. A Bejli dalje objašnjava:

"Spasitelj će **ponovo doći** u telu. Takođe će biti obnovljene drevne Misterije [**okultizam**]... ta obeležja koja **masonstvo** sa predanošću **čuva** i koja su sačuvana netaknuta u masonskim ritualima...

Te Misterije obnoviće Spasitelj [masonski 'spasitelj' je **Lucifer**] kad **ponovo dođe**..."[78]

Jedan ritual koji se izvodi u Redu Svetlosti zove se "Sat Be Hai", a sastoji se od sedam stupnjeva i simboliše devet Višninih (indijsko božanstvo) inkarnacija sa desetom inakarnacijom **u budućnosti**.[79] Ovo verovanje vlada kod Indijaca (i pripadnika pokreta Novo doba!) Oni veruju da se bog Višnu stalno ponovo rađa. Prvi put se rodio kao riba, zatim kao kornjača, treći put kao vepar. Na kraju se rodio kao Buda, ali Indijci očekuju da se rodi **još jednom u budućnosti**.[80] Tada će on biti **spasitelj sveta**. Indijci ovu desetu inkarnaciju nazivaju "**maitreja**" ili Hristos Novog doba! O ovom "periodičnom iskupitelju" Vajt govori sledeće:

"Deseta inkarnacija **tek treba da se desi**, i biće to **ratnik** koji jaše na snežno **belom konju** i vitla Mačem Uništenja iznad glave..."[81]

Jedan drugi pisac opisuje desetu inkarnaciju kao "Kalkina, inkarnaciju **budućnosti** ...čoveka koji sedi **na belom konju**

sa plamenim mačem u ruci. On će doneti sud na zemlju i obnoviti zlatno doba.”[82]

Ove su **zapanjujuće** tvrdnje, jer u 6. glavi Otkrivenja Jovanovog stoji da će u poslednja vremena svetom projahati četiri konja. Prvi će biti: “... **konj beli**, i onaj što sеđaše na njemu imaše strelu, i dade mu se venac, i nastupi pobeđujući i da pobedi” (Otkrivenje 6, 2). To je niko drugi do **antihrist**, pošto je Hristos **na nebesima** i otvara pečate. Kad beli konj prođe, nastupiće rat, glad i pomor. Tako nešto nikad ne bi usledilo za Hristom, otud još jedna potvrda da čovek na belom konju **neće biti Hristos**. Stoga je **svetski vladar** koga sledbenici pokreta Novo doba i masoni očekuju – **antihrist** koji jaše na **belom konju**! Doći će sa ogromnom moći, činiće čuda i obmanjivaće, ako je moguće, čak i izabrane (Marko 13,22). **Ratovaće** i sa svetima (Otkrivenje 13,7). Vajt tog dolazećeg vladara opisuje kao **ratnika s mačem**, a on će se boriti protiv ljudi koji vole Boga i koji budu odbili da ga slede. U vezi s izgradnjom hrama Vajt objašnjava da Solomonov

hram “nije izgrađen po prvobitnom planu... Kratko rečeno, Gospod nije izgradio Hram, i oni su ga uzalud zidali...”[83]

On dalje nastavlja: “...na višim stupnjevima [masonstva] saznajemo za tajni plan da se izgradi novi masonski hram”.[84]

Ponovo vidimo da masoni (svesno ili nesvesno) traže, očekuju, nadaju se i čeznu za **antihristom**, i opet vidimo ogroman **nesklad** između biblijskog hrišćanstva i masonstva.

Duhovna šizofrenija

Godine 1952. Volton Hana napisao je knjigu “Vidljiva tama”. Cilj ove knjige bio je da dokaže da je hrišćanstvo nespojivo sa masonstvom. Ubrzo nakon njenog objavljivanja, jedan anglikanski sveštenik, pod pseudonimom Vindeks, napisao je knjigu “Nevidljiva svetlost: odgovor jednog masona na knjigu ‘Vidljiva tama’.” Ova knjiga je pokušala da dokaže da su hrišćanstvo i masonstvo spojivi i da čovek može da bude istovremeno i hrišćanin i mason.[1] Pitanje glasi: da li hrišćanstvo i masonstvo mogu jedno s drugim? Može li čovek koji **iskreno veruje** u Isusa Hrista i Njegovu Reč da bude mason?

Vindeks kaže: “Mi masoni verujemo u Boga Oca Svedržitelja. Kao masoni hrišćani mi verujemo u **simboličku** trojičnu suštinu, da je Isus Hristos Božiji Sin, naš Gospod”.[2]

Na prvi pogled ovaj citat **izgleda** ispravan, i mogao bi da uveri mnoge da masonstvo i hrišćanstvo mogu jedno s drugim. Međutim, kad bolje pogledamo ovu rečenicu, otkrivamo da se radi samo o **simboličkoj** veri u Trojicu. **Ne radi se**, dakle, o veri u ličnog Boga koji se otkrio u Bibliji. Vindeks nastavlja: “Kao masoni muslimanske vere, jednako smo pozvani da verujemo i da je Muhamed Njegov prorok”.[3] Zatim nas **prosvetljuje**: “Masonstvo **nema nikakve veze** sa ovim **sporednim** [**manje važnim**] i **sekundarnim** uverenjima, i ono daje svojim članovima savršenu slobodu da tumače Boga Oca po svojoj volji”.[4]

Obratite pažnju na to da Vindeks hrišćanstvo naziva “sporednim i sekundarnim” verovanjem i onda nam jasno stavlja do znanja da “masonstvo nema nikakve veze” sa inferiornim hrišćanskim učenjima! Dakle, mason svesno ili nesvesno potiskuje svoju hrišćansku veru na drugo mesto, a na prvo stavlja masonstvo. Isus podseća (u Mataju 6,24): “Niko ne može dva gospodara služiti; jer će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će se jednoga držati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i mamonu”. Na drugom mestu Isus kaže: “Gospodu Bogu svome klanjaj se i Njemu **jedinome** služi” (Matej 4,10). Setite se da su nam masoni rekli da je masonstvo **religija**.[5] Povrh toga Pajk priznaje: “Masonstvo je **bogopoštovanje**”.[6]

Da bi masonstvo i hrišćanstvo bili kompatibilni morali bi **oboje** da propovedaju **iste principe**. Biblija tvrdi da je Isus Hristos Bog (Jovan 1,1-14; 3,13; 5,18; 6,35; 17,3; Filibljanima 2,6 itd.). A šta kaže masonstvo o Isusu? Albert Maki implicira da “**izbacivanje** Isusovog imena i svega što se odnosi na Njega iz biblijskih stihova koji se upotrebljavaju u obredima predstavlja **neznatnu, ali neophodnu** izmenu”.[7]

Ovde nas on obaveštava da je **izbacivanje** dragocenog Isusovog imena neophodno i da je to samo jedna **neznatna**

izmena! Na primer, knjiga Alberta Makija *Masonski obrednik* sadrži sledeću zapovest koja se čita na otvaranju Lože:

"Odbacivši, dakle, svaku zlobu i svako lukavstvo i licemerje, i zavist i sva ogovaranja.

Ako već okusite da je blag Gospod, pristupajući Njemu, Kamenu živom, od ljudi odbačenom, ali od Boga izabranom, dragocenom; i vi sami kao živo kamenje zidajte se u dom duhovni, sveštenstvo sveto, da biste prinosili žrtve duhovne, prijatne Bogu...

(Citati iz Biblije koji su ovde odabrani umnogome priliče ovom stepenu... Ovi odlomci su sa **neznatnim, ali neophodnim izmenama** uzeti iz drugog poglavlja Prve poslanice Petrove...)".[8]

Da li biste hteli da znate kakva **neznatna izmena** je napravljena u poslednjem stihu? Stih **zapravo** ovako glasi: "I vi sami kao živo kamenje zidajte se u dom duhovni, sveštenstvo sveto, da biste prinosili žrtve duhovne, prijatne Bogu, **kroz Isusa Hrista**" (1. Petrova 2,5). Primećujete li da su reči "**kroz Isusa Hrista**" izbrisane iz masonskog obreda? Tako je, **izbacivanje** Hristovog imena iz Lože masoni smatraju "**neznatnom, ali neophodnom izmenom**"!

Džim Šo, nekadašnji mason 33. reda, dobro zna kako je prošao kad je spomenuo Hrista za vreme molitve. Određen je za sveštenika, ali pošto nije znao kako da se moli, pozvao je jednog metodističkog sveštenika koji je postao mason. Sveštenik mu je pozajmio molitvenik Džona Veslija. Šo je pomislio da će Veslijeve molitve odgovarati, pa je izdvojio nekoliko. Kad je pozvan da se moli, on je pročitao jednu od tih molitava i završio rečima "u ime Isusa Hrista". Oštro je ukoren i rečeno mu je da će biti prijavljen. Ubrzo posle toga je kritikovan i upozoren da "**nikad** ne završava molitvu 'u ime Isusa'," ili "u ime Hrista". Naređeno mu je da njegove "molitve budu **univerzalne**".[9]

U svojoj knjizi *Smrtonosna obmana*, Šo dalje kaže: "U 'dobro uređenoj Loži' nije dozvoljeno izgovaranje Isusovog imena. Molitva u Njegovo ime je **ozbiljan prestup** i može čak dovesti do zatvaranja Lože. Kad se čita Novi Zavet za vreme rituala, delovi u kojima se spominje Isus jednostavno se **izostavljaju**."[10]

I drugi masoni govore o tome. Na primer, Harmon Tejlor, bivši masonski sveštenik, daje komentar: "**Jedino** uputstvo koje su mi dali kao Velikom Svešteniku države Njujork, i to su mi **stalno** ponavljali, bilo je da nikad ne završim molitvu u Isusovo ime".[11]

Masoni treba da govore **univerzalne** molitve i ne smeju da spominju Isusa (da ne bi uvredili Jevreje ili ljude drugih veroispovesti), pa ipak dozvljeno je da se izgovaraju imena mnoštva **paganskih bogova**. U knjizi *Enciklopedija masonerije* koju je Maki napisao, ima skoro 1000 strana "ispunjenih člancima o gotovo svim mogućim temama koje su na bilo koj način u vezi sa masonstvom".[12] Maklin dodaje: "Ova enciklopedija sadrži članke o skoro svim lažnim bogovima paganskog sveta, ali u njoj nema ni slovca o Isusu Hristu, Sinu Božijem. To je značajan i zloslutan propust."[13]

A da li hrišćane vređa spominjanje **paganskih bogova**? Imena Ozirisa, Isis, Avadona, boga prirode i drugih mogu

slobodno da se koriste, ali ne i ime Isusa Hrista, jer neko može da se uvredi! Masonstvo ne mari **ni malo** za to što vređa veru hrišćana. Dovoljan je jedan pogled na rituale Šrajnera (organizacije u koju su donedavno imali pristup samo masoni 32. reda)! Zakletva tog reda kaže:

"...tako mi pomogao Alah, bog Arapa, Muslimana i Muhamedanaca, bog **naših otaca**..."[14]

Ne samo što se Alah spominje **po imenu**, nego se još naziva i "bogom **naših otaca**"! Treba reći da se ova zakletva izgovara nad Kuranom (muslimanskom "biblijom"). Biblija nas upozorava: "Ne pominjite imena bogova tuđih, i da se to ne čuje iz usta vaših" (2. Mojsijeva 23,13). Zato ne iznenađuje Vindeksovo priznanje: "Ja nikako ne mogu da shvatim kako čovek, koji smatra da je Bog kroz Isusa Hrista dao **jedino** potpuno otkrivenje svoje istine, može da postane mason, a da ne pati od **duhovne šizofrenije**".[15]

Drugim rečima, Vindeks kaže da ne može da shvati kako neko ko **zaista veruje** da osim Isusa **nema drugog imena** pod nebom kojim bismo se mogli spasti (videti Dela 4,12) kao što piše u Bibliji, može da bude mason. Da vas podsetim, ovo je izjava **masona** koji je napisao knjigu da bi dokazao da su masonstvo i hrišćanstvo **srodni**!

Sledeća oblast koja može izazvati "duhovnu šizofreniju" je masonska vera u vaskrsenje. Mogli biste se upitati: Zar ne veruju i hrišćani u vaskrsenje? Da, veruju, ali ne u ono koje propoveda masonstvo. Vajt naglašava kako je za stupanje u masonstvo neophodno da čovek veruje u vaskrsenje.[16] Naravno, odmah nam otkriva šta podrazumeva pod "vaskrsenjem":

"Vera u Boga i vaskrsenje u budući život – ovo poslednje **ne znači fizičko vaskrsenje** – uslovi su bez kojih niko ne može postati mason."[17]

On takođe kaže: "Prelazak duše iz telesne smrti u tajanstveni i besmrtni život tema je svih drevnih misterija koje ne poznaju **materijalno** [**telesno**] vaskrsenje".[18]

Dakle, kad govore o vaskrsenju, masoni **ne misle doslovno na fizičko** vaskrsenje mrtvih kako uči Biblija (videti 1. Korinćanima 15,1-58), nego na **reinkarnaciju**.

Postoji ogroman broj masonskih izvora koji se bave verovanjima u reinkarnaciju. Vilmsherst se doticao reinkarnacije u svojim delima, ali pošto je pomislio da neki njegovi čitaoci neće prihvatiti tu ideju, rekao je da neće suviše na tome instistirati.[19] Albert Maki je prigrlio ideju o reinkarnaciji.[20] Zapravo, masonstvo 31. stupnja bavi se teorijom reinkarnacije. Džim Šo objašnjava:

"Na ovom stupnju kandidat, kao običan čovek koji je upravo umro, brani svoj život pred egipatskim **bogovima i boginjama**. Kandidat govori o dobrim delima koja je učinio u upravo okončanom životu i o tome da se nada boljoj inkarnaciji u sledećem. Dok on nabraja sva dela koja je učinio, jedno od egipatskih božanstava ubacuje po kamen na tas vage. Kad bog Anubis (čovek sa glavom ovna) ubaci poslednji kamen, vaga se naginje,

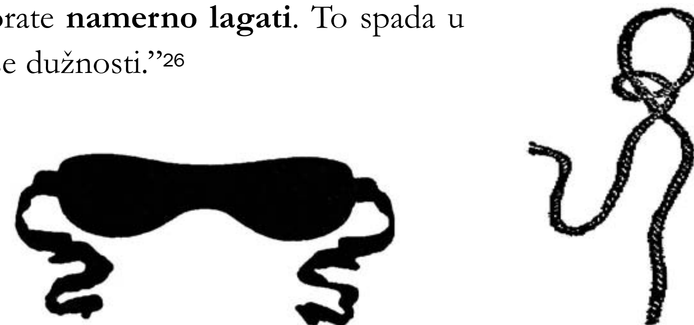
a Oziris i Isis koji predsedavaju kažu: ‘Izvagan je i nađeno je da ima nedostataka.’ Kandidat zatim sluša dok se Duša Ceresa, simbol besmrtnosti iznosi pred Odaju Umrlih i tada saznaje da mora da se popravi u **sledećem životu** kako bi napredovao u ciklusu **reinkarnacije**”.[21]

Do sad ste već shvatili da između masonstva i hrišćanstva postoji otvoreni sukob, ali možda se pitate: “Zar masoni nisu dobri, časni ljudi i zar ne propovedaju biblijske principe kao što je poštenje?” Dobro pitanje. Vajt odgovara da je “masonstvo **na površini** moralni sistem koji je zaodenut u alegoriju i koji se prikazuje simbolima”.[22] Da li **iskreno** mislite da organizaciju koja se služi **lažima i obmanama** možemo smatrati **moralnom**? Masonstvo **namerno iznova** laže novoposvećene masone i postepeno otkriva istinsku sotonsku prirodu svojih ciljeva. Početniku se kaže da ugaonik znači da treba da bude pošten u odnosima s ljudima,[23] i skriva od kandidata njegove stvarne **seksualne konotacije**. Masonstvo tvrdi da **nije u sukobu** sa hrišćanstvom,[24] a nikad ne kaže istinu o “neophodnom” **brisanju** imena Isusa Hrista. Nove masone uči da “G” u Loži znači “God”, Bog, a kasnije im kaže da predstavlja “geometriju”,[25] ali ne želi da prizna **početnicima** ko je zapravo masonski bog. Da li mislite da su ove osobine **vredne divljenja**?

Pored toga što laže svoje članove, masonstvo im nalaže da i oni **lažu** svoje porodice! **Obavezni su** da lažu da bi zaštitili tajne. Na primer, od njih se traži sledeće:

“Ako vas supruga, dete ili prijatelj nešto pita o vašem posvećenju – na primer, da li ste skidali odeću, da li su vam povezivane oči, da li su vam stavljali konopac oko vrata i tome slično, **morate** prećutati... dakle, morate **namerno lagati**. To spada u vaše dužnosti.”[26]

Kako se masoni uspinju na masonskoj lestvici, zakletve mogu da sadrže obavezu da **ne** svedoče protiv nekog brata masona, iako je on počinio neko krivično delo. Zakletvom trećeg stupnja mason obećava da će prikriti svako krivično delo koje učini neki njegov brat mason, **osim** izdaje i ubistva.[27] Međutim, do 13. stupnja zakletva ga obavezuje da prikrije **svako krivično delo**, **čak** i ubistvo i izdaju.[28] To znači da ako je neki mason izvršio ubistvo, a sudi mu takođe mason, masonska zakletva **obavezuje** sudiju da oslobodi ubicu. Može čak i da okrivi **nevinog** čoveka! U jednom priručniku nalazi se ova zapovest:

“**Morate zataškavati** sva krivična dela koja učine vaša braća masoni... i ako vas pozovu da svedočite protiv brata masona morate ga uvek braniti... **Učinićete krivokletstvo**, ali bar ste izvršili svoju dužnost”.[29]

Masoni se, dakle, uče da lažu, a Biblija zabranjuje laganje. Božija Reč konkretno kaže: "Ne lažite jedan drugoga" (Kološanima 3, 9). Biblija upozorava da postoji sedam stvari koje Bog mrzi, a među njima je "jezik lažljiv" (Priče Solomonove 6,16-17). Od masona se to i može očekivati jer je **zapravo Lucifer njihov bog**, a Isus kaže da "je on lažov i otac laži" (Jovan 8,44).

Masonstvo ne samo da **nije** moralna organizacija, već pažljivo **odabira** svoje članove. Masonstvo tvrdi za sebe da je put ka zadobijanju ulaska u Zvezdanu Ložu na nebu, pa ipak mnogim ljudima uskraćuje članstvo u Loži. Anderson navodi:

"Masonstvo je dostupno **svim** časnim ljudima koji veruju u Vrhovno biće... **Ne postoji ograničenje** u smislu rase, veroispovesti ili boje kože".[30]

Ovo je samo jedna od masonskih laži. Zapravo ženama, deci, bogaljima, slepima, gluvima, zaostalima, robovima i crncima (često) nije dozvoljeno da postanu masoni. Vajt nas obaveštava: "Ko god je sposoban da bude izabran za Carstvo Božije, dovoljno je dobar da postane mason".[31] **Zvuči** ispravno, ali tu je trik. Obratite pažnju na to da on kaže: "Ko god je **sposoban** da bude izabran za Carstvo Božije". Zatim nabraja ko sve **nije sposoban** za Carstvo Božije. Masonstvo

"nije dostupno **maloletnicima**, jer im još nije vreme, niti umobolnima, jer – qua mens insana – nisu sposobni da uđu u Carstvo Božije".[32]

Ovim se isključuju deca i umobolni. Hačinson kaže da "kandidat mora da potvrdi da je sin slobodne žene".[33] Time se isključuju robovi. Vilmsherst kaže: "Pravi kandidat mora da bude belac".[34] "Američki crnci su uopšteno gledano isključeni iz članstva u masonskim organizacijama."[35]

Međutim, postoji jedna masonska grupa Crnaca pod imenom Masoni Princa Hola, ali Džim Šo za njih kaže: "Postoji jedan crnački masonski sistem pod imenom Loža Princa Hola",[36] ali Džim Šo ističe da

"ona **nema nikakve veze** sa 'belačkom' masonerijom. Označena je kao 'nedozvoljena' i ostali masoni je smatraju lažnom i nezakonitom imitacijom".[37]

Loža isključuje i odbija slepe jer ne mogu da rade sa znacima; odbija bogalje jer ne mogu da zauzimaju položaje tela koji su neophodni za izvođenje znakova. Gluvi su isključeni jer ne čuju "tajne" reči. Siromašni otpadaju jer ne mogu da plate članarine i takse. Slaboumne odbijaju jer ne mogu da uče i obavljaju funkcije u Loži. Emotivno nestabilne ljude odbijaju jer im se ne mogu poveriti "tajne".[38]

Iako masonstvo treba da vodi ka ulasku u Zvezdanu Ložu na nebesima, velikom broju ljudi je **zabranjen** ulaz u organizaciju.

Svi oni koje masontvo odbacuje **dobrodošli** su kod Isusa Hrista. I robovi i slobodnjaci pozvani sa dođu Hristu "jer se jednim Duhom svi krstismo u jedno telo, bili Jevreji ili Grci,

ili robovi ili slobodni..." (1. Korinćanima 12,13). "Znajući da će svako, ako što dobro učini, to primiti od Gospoda, bio rob ili slobodnjak" (Efescima 6,8). Hristos je ohrabrivao decu da mu prilaze i rekao: "... pustite decu i ne branite im da dolaze k meni, **jer je takvih Carstvo nebesko**." (Matej 19,14). Vajt tvrdi da "Carstvo Božije nije otvoreno maloletnima jer im još nije vreme"[39] ali "Isus dozva dete... i reče im... **ako se ne obratite** i ne budete kao deca, nećete ući u Carstvo Nebesko" (Matej 18,2-3).

Siroti mogu da pristupe i prime isti dar večnog života kao i bogati. Apostol Jakov to potvrđuje sledećim primerom. Ako na sabor dođe bogataš u skupocenoj odeći, a dođe i siromah u bednoj odeći, i ako prednost damo bogatašu, a siromaha prezremo, činimo greh. "Ako li gledate ko je ko, greh činite" (Jakov 2,2-3.9). Siromašni **nemaju pristupa** masonskim ložama jer ne mogu da plate članarinu.

Hristos je primao i lečio ljude odbačene od društva, na primer gubave. Hristov dodir isceljivao je bogalje, slepe, gluve, bolesne, čak i opsednute demonima. On nas čak podseća: "Ne trebaju zdravi lekara nego bolesni... Jer nisam došao da zovem pravednike, nego grešnike na pokajanje" (Matej 9,12-13). "Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni i ja ću vas odmoriti" (Matej 11,28). " I **ko hoće** neka uzme vodu života **na dar**" (Otkrivenje 22,17). **Svi** ljudi su pozvani da dolaze Hristu i to **ništa ne košta** – dar je **besplatan**. Hristos je platio cenu svojom smrću na krstu zbog naših grehova. Sada samo treba da primimo dar. Isus je rekao:

"...i onoga koji dolazi neću isterati napolje" (Jovan 6,37b). On, dakle, prima i one koje masonstvo odbacuje.

Još jednom otkrivamo da je masonstvo **nespojivo** sa hrišćanstvom. Čak i Albert Maki priznaje da "masonska **religija nije** hrišćanstvo".[40] Knjiga "Čejsov pregled masonskih zakona" nas obaveštava:

"Masonstvo Plave Lože [prva tri stepena] **nema apsolutno nikakve veze sa Biblijom**. Ono nije zasnovano na Bibliji, a da jeste, onda ne bi bilo masonstvo nego nešto drugo".[41]

Ako ste mason koji želi da pođe za Hristom, morate se odlučiti. **Ili** ćete i dalje pripadati masonstvu i poštovati i proslavljati **Lucifera**, ili ćete se odreći članstva i poći za Hristom. "**Ne uprežite se** u isti jaram sa nevernicima; jer šta ima pravednost sa bezakonjem; ili kakvu zajednicu ima svetlost s tamom. A kakvu saglasnost Hristos sa Velijarom? Ili kakav deo ima verni sa nevernikom? I kakvo je slaganje Hrama Božijeg sa idolima... Zato **iziđite** iz njihove sredine i **odvojte se**, govori Gospod, i **ne hvatajte** se nečistog i ja ću vas primiti" (2. Korinćanima 6,14-17).

"Niko ne može **dva** gospodara služiti; jer će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će se jednoga držati, a drugoga prezirati. **Ne možete** služiti Bogu i mamonu" (Matej 6,24).

"Gospodu Bogu svome klanjaj se i njemu **jedinome** služi" (Matej 4,10).

"I nemojte uzimati učešća u besplodnim delima tame, nego ih još **razotkrivajte**" (Efescanima 5,11).

Vi koji još niste postali masoni, ali naginjete ka tome, razmislite o posledicama. Jeste li spremni da se zavetujete na

vernost **Luciferu**? Jeste li spremni da učestvujete u **paganskim** i **okultističkim** ceremonijama sa **seksualnim** prizvucima? Da li možete slobodno da položite zakletvu da ćete štititi kolege masone koji su možda izvršili ubistvo ili neki drugi zločin? Ovo su samo neka pitanja koja treba da razmotrite.

Ako se budemo iskreno okrenuli Isusu Hristu, postaćemo deo Božje porodice.

"A **onima koji ga primiše**, dođe vlast da budu deca Božija, onima koji **vjeruju** u ime Njegovo" (Jovan 1,12).

"Stoga, ako je ko u Hristu, nova je tvar, staro prođe, gle, sve novo postade" (2. Korinćanima 5,17).

Čitajte Bibliju **svakog** dana i pronađite zajednicu ljudi koji su na istom duhovnom putu.

Literatura

Da li je slobodno zidarstvo slobodno?

1. W. L. Wilmshurst, The Meaning of Masonry (Bell Publishing Company, reprint of fifth edition published in 1927), p. 19.
2. Delmar Duane Darrah, History and Evolution of Freemasonry (Chicago, Illinois: Charles T. Powner Company, 1954), p. 335.
3. Ibid., p. 337.
4. Richard DeHaan, "Fraternal Organizations," Collier's Encyclopedia, 1978. ed.,Vol. 10, p. 341.
5. Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1919), p. 384.
6. Ibid.
7. Ralph Anderson, "Freemasonry: Yesterday, Today and Tomorrow," Arcana Workshops (June 1985), p. 5.
8. Arthur Edward Waite, A New Encyclopedia of Freemasonry and of Cognate Instituted Mysteries: Their Rites, Literature and History (New York: Weathervane Books, 1970), Vol. II, p. 421.
9. Arcana Workshops, op. cit., pp. 3-4. See also Foster Bailey, The Spirit of Masonry, (Kent, England: Lucis Press Limited, 1957), pp. 28-29.
10. Waite, op. cit, p. 395.
11. Pike, op. cit., p. 148.
12. Ibid, p. 106.
13. Ibid, p. 105.
14. Ibid, p. 819.
15. Ibid, pp. 104-105.
16. Arcana Workshops, op. cit., p. 2.
17. Dave Hunt, The Cult Explosion: An Expose of Today s Cults and Why They Prosper (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1980), p. 78.
18. Alva McClain, Freemasonry and Christianity (Winona Lake, Indiana: BMH Books, 1980 edition), pp. 9-10.
19. Arcana Workshops, op. cit., p. 3.
20. Pike, op. cit, p. 213.
21. Waite, op. cit., p. 479.
22. Pike, op. cit, p. 219.
23. Ibid., p. 11. See also Collier's Encyclopedia, op. cit, p. 340.
24. Waite, op. cit, p. 433.

25. Charles E. Green, History of the Grand Lodge of A. F. and A. M. of Delaware, (n. p., 1956), p. 228.
26. Darrah, op. cit., p. 298.
27. Collier's Encyclopedia, op. cit., p. 341.
28. Jim Shaw and Tom McKenney, The Deadly Deception: Freemasonry Exposed... By One of Its Top Leaders (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc.), p. 26.
29. Wilmshurst, op. cit., p. 35.
30. Ibid.
31. Ibid.
32. Waite, op. cit., Vol. I, p. 395.
33. Ibid.
34. Wilmshurst, op. cit., p. 39.
35. Ibid, p. 40.
36. Ibid, pp. 100-101.
37. William Hutchinson, The Spirit of Masonry, revised by Rev. George Oliver, originally published in 1775 (New York: Bell Publishing Company, 1982), p. 310.
38. Waite, op. cit., pp. 55-56.
39. Wilmshurst, op. cit, p. 146.
40. Ibid, p. 46.
41. Ibid, p. 163.
42. Arcana Workshops, op. cit.
43. Waite, op. cit, p. 421.
44. Wilmshurst, op. cit., p. 51.
45. Waite, op. cit., p. 314.
46. Foster Bailey, The Spirit of Masonry (Kent, England: Lucis Press Limited, 1957), p. 113.
47. Wilmshurst, op. cit., p. 92.
48. Ibid., p. 62.
49. Ibid, p. 93.
50. Waite, op. cit, p. 100. I
51. Pike, op. cit, p. 592.
52. Waite, op. cit, Vol. I, p. ix.
53. Pike, op. cit., p. 202.
54. Harry E. Wedeck, The Treasury of Witchcraft (New York: Philosophical Library, 1961), caption under picture between pp. 170-171.
55. "Complete Occult Digest Ato Z," 1984 catalog from International Imports, p. 104.
56. Wilmshurst, op. cit, p. 94.
57. Darrah, op. cit., p. 279.
58. Shaw and McKenney, op. cit., p. 130.
59. Wilmshurst, op. cit.
60. Ibid, p. 33.
61. Waite, op. cit, Vol. II, p. 409.

62. Ibid, Yoll, p.x.
63. Hutchinson, op. cit, pp. 180-181. See also Waite, Ibid.
64. Ibid, pp. 332-333.
65. Waite, op. cit, p. 443.
66. Edward J. Decker, Jr., The Question of Freemasonry (Issaquah, Washington: Free the Masons Ministries, n. d.), pp. 10-11.
67. C. J. S. Thompson, The Mysteries and Secrets of Magic (New York, New York: Causeway Books, 1973), p. 112.

Ko je bog masonerije?

1. Ralph Anderson, "Freemasonry: Yesterday, Today and Tomorrow," Arcana Workshops (June 1985), p. 2.
2. C. Penney Hunt, Masons and Christ: The Menace of Freemasonry (Finleyville, Pennsylvania: The Voice of the Nazarene Press, 1967), p. 9.
3. Paul Hamlyn, Greek Mythology (London, England: Paul Hamlyn Limited, 1967), pp. 109, 114.
4. Ibid, p. 113.
5. Ibid.
6. Ibid., p. 112.
7. Jim Shaw and Tom McKenney, The Deadly Deception: Freemasonry Exposed... By One of Its Top Leaders (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc.), pp. 150-151.
8. Ibid, p. 153.
9. Geoffrey Parrinder, ed., World Religions from Ancient History to the Present (New York, New York: Facts on File Publications, 1971), p. 176. See also "Osiris," The World Book Encyclopedia, 1961 ed., Vol. 13, p. 654.
10. Arthur Edward Waite, A New Encyclopedia of Freemasonry and of Cognate Instituted Mysteries: Their Rites, Literature and History (New York: Weathervane Books, 1970), Vol. II, p. 169.
11. Richard DeHaan, "Fraternal Organizations," Collier s Encyclopedia, 1978 ed., Vol. 10, p. 338.
12. W. L. Wilmshurst, The Meaning of Masonry (Bell Publishing Company, reprint of fifth edition published in 1927), p. 142.
13. "Isis," Encyclopaedia Britannica, 1964 ed., Vol. 12, p. 703.
14. Ibid.
15. Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1919), pp. 15, 377, 401, 405, 504, etc.
16. Waite, op. cit, Vol. I, pp. 342-343.
17. Delmar Duane Darrah, History and Evolution of Freemasonry (Chicago, Illinois: Charles T. Powner Company, 1954), p. 298.
18. Waite, op. cit., p. 440.
19. Wilmshurst, op. cit., p. 31.
20. Waite, op. cit, Vol. II, p. 38.

21. Wilmshurst, op. cit.., p. 136.
22. Ibid.
23. Ibid. See also Pike, op. cit., p. 496.
24. Pike, op. cit, p. 407.
25. Ibid.
26. William Hutchinson, The Spirit of Masonry, revised by Rev. George Oliver, originally published in 1775 (New York: Bell Publishing Company, 1982), p. 82.
27. Ibid, pp. 82-83.
28. Pike, op. cit.
29. Dave Hunt and Ed Decker, The God Makers: A Shocking Expose of What the Mormon Church Really Believes (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1984), p. 197.
30. Bob Larson, Larson s Book of Cults (Wheaton, Illinois: Tyndale House Publishers, Inc., 1982), p. 75.
31. Shaw and McKenney, op. cit., p. 102.
32. Pike, op. cit., p. 495.
33. Ibid.
34. Ibid
35. Ibid, pp. 499-500.
36. Ibid, p. 502.
37. Ibid, p. 368.
38. "Bel," Encyclopaedia Britannica, 1964 ed., Vol. 3, p. 410.
39. Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan s Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p. 91.
40. Stephen Knight, The Brotherhood: The Secret World of the Freemasons (Briarcliff Manor, New York: Stein and Day, 1984), p. 236.
41. Ibid.
42. Pike, op. cit
43. EinarHaugen, "Thor," The World Book Encyclopedia, 1961 ed., Vol. 17, p. 204.
44. Ibid.
45. Max Wood, Rock and Roll: An Analysis of the Music (n. p., n. d.), p. 28.
46. Ibid, p. 30.
47. Ibid, p. 31.
48. Hutchinson, op. cit, pp. 47-48,
49. Ibid, p. 48.
50. Ibid, p. 85.
51. Pike, op. cit, p. 321. See also A. Ralph Epperson, The Unseen Hand: An Introduction to the Conspiratorial View of History (Tucson, Arizona: Publius Press, 1985), p. 224.
52. Waite, op. cit., Vol. I, p. 424.
53. Ibid, Vol. II, p. 468.
54. Ibid., p. 415.
55. Hutchinson, op. cit., p. 80.

56. Wilmshurst, op. cit., p. 127.
57. Waite, op. cit., Vol. I, p. ix.
58. "Mithras," The World Book Encyclopedia, 1961 ed., Vol. 12, p. 566.
59. Ibid.
60. Shaw and McKenney, op. cit, p. 156.
61. Ibid
62. Ibid, p. 157.
63. Constance Cumbey, The Hidden Dangers of the Rainbow: The New Age Movement and Our Coming Age of Barbarism (Shreveport, Louisiana: Huntington House, Inc., 1983), p. 136.
64. Manly Palmer Hall, The Lost Keys of Freemasonry (Richmond, Virginia: Macoy Publishing and Masonic Supply Company, Inc., 1976; Originally published in 1923), p.48.
65. "Manly Palmer Hall, 33°, G.: C.:", The Scottish Rite Journal (November 1990, Vol. 98, No. 11), p.22.
66. Waite, op. cit, Vol. II, p. 253.
67. Ibid, p. 278.
68. Shaw and McKenney, op. cit., p. 62.
69. Texe Marrs, "Masons Are a Secret New Age Cult," Flashpoint (March 1990), p.3.
70. Hutchinson, op. cit., pp. 101, 209.
71. Waite, op. cit., p. 470.
72. Wilmshurst, op. cit., p. 136.
73. Knight, op. cit., p. 236.
74. Ibid
75. Ibid
76. C. Penney Hunt, op. cit, p. 18.
77. Ibid.
78. Waite, op. cit., p. 405.
79. "Bel," The World Book Encyclopedia, 1961 ed., Vol. 2, p. 173.
80. "Pan," The World Book Encyclopedia, 1961 ed., Vol. 14, p. 93.
81. Ibid.
82. "Complete Occult Digest Ato Z," 1984 catalog from International Imports, p. 115.
83. Hutchinson, op. cit., p. 62.
84. Ibid, p. 115.
85. Wilmshurst, op. cit, pp. 209-210.

Simboli masonerije

1. Arthur Edward Waite, A New Encyclopedia of Freemasonry and of Cognate Instituted Mysteries: Their Rites, Literature and History (New York: Weathervane Books, 1970), Vol. II, p. 108.
2. Sybil Leek, Numerology: The Magic of Numbers (New York, New York: The MacMillan Company, 1969), p. 124.

3. Harry E. Wedeck, The Treasury of Witchcraft (New York: Philosophical Library, 1961), p. 59.

4. "Complete Occult Digest A to Z," 1984 catalog from International Imports, p. 252.

5. Ibid, p. 117.

6. Ibid.

7. Texe Marrs, Mystery Mark of the New Age: Satan s Design for World Domination (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), p. 95. See also Rudolf Koch, The Book of Signs (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1955 ed.), p. 6.

8. Ibid, p. 97.

9. Gary Jennings, Black Magic, White Magic (Eau Claire, Wisconsin: The Dial Press, Inc., 1964), p. 51.

10. Max Wood, Rock and Roll: An Analysis of the Music (n. p., n. d.), p. 28.

11. "Freemasonry," Encyclopaedia Britannica, 1964 ed., Vol. 9, p. 844.

12. C. J. S. Thompson, The Mysteries and Secrets of Magic (New York, New York: Causeway Books, 1973), p. 178.

13. Self-Help Update (1985), Issue 26, p. 13.

14. Ibid, p. 12.

15. William Hutchinson, The Spirit of Masonry, revised by Rev. George Oliver, originally published in 1775 (New York: Bell Publishing Company, 1982), p. 195.

16. Ibid, p. 111.

17. Ibid.

18. Ibid, p. 209.

19. Waite, op. cit, p. 253.

20. Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1919), pp. 104-105.

21. International Imports, op. cit., p. 100.

22. Decker, op. cit., p. 12.

23. Waite, op. cit., p. 109.

24. Pike, op. cit, p. 506.

25. Waite, op. cit, p. 108.

26. Pike, op. cit., p. 16.

27. Ibid., p. 477.

28. Alice A. Bailey, Discipleship in the New Age (New York: Lucis Publishing Company, 1955), Vol. II, pp. 262, 265.

29. Gary Jennings, Black Magic, White Magic (Eau Claire, Wisconsin: The Dial Press, Inc., 1964), p. 49.

30. Ibid.

31. Jack T. Chick, Spellbound (Chino, California: Chick Publications, 1978), p. 7.

32. Waite, op. cit, p. 110.

33. Jennings, op. cit., p. 47.

34. Marrs, Mystery Mark of the New Age, op. cit., pp. 90-91.

35. Hutchinson, op. cit., p. 93.

36. Ibid, p. 209.

37. Ibid., p. 278.

38. Foster Bailey, The Spirit of Masonry, (Kent, England: Lucis Press Limited, 1957), p. 23.

39. A. Ralph Epperson, The Unseen Hand: An Introduction to the Conspiratorial View of History (Tucson, Arizona: Publius Press, 1985), p. 78.

40. Waite, op. cit., p. 67.

41. Des Griffin, The Fourth Reich of the Rich (Emissary Publications, 1978), p. 95.

42. Sharon Boyd, "Occult America: The U. S. Founded on Occultism, Not Christianity," What Is, Vol. 1, No. 2, p. 13.

43. Jim Shaw and Tom McKenney, The Deadly Deception: Freemasonry Exposed... By One of Its Top Leaders (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc.), p. 144.

44. Ibid, p. 145.

45. Pike, op. cit, p. 401.

46. Ibid, p. 486.

47. Ibid.

48. Shaw and McKenney, op. cit, p. 27.

49. Pike, op. cit., p. 851.

50. Ibid, p. 401.

51. Shaw and McKenney, op. cit, p. 143.

52. Ibid, p. 25.

53. Ibid.

54. Ibid, p. 29.

55. Rudolf Koch, The Book of Signs (New York, New York: Dover Publications, Inc., 1955), p. 19.

56. Pike, op. cit, p. 502.

57. Ibid., p. 504.

58. Chick, op. cit.

59. Waite, op. cit, Vol. 1, pp. 61-62.

60. Foster Bailey, op. cit, p. 31.

61. Ibid.

62. Waite, op. cit, p. 175.

63. Benjamin Creme, The Reappearance of the Christ and the Masters of Wisdom (North Hollywood, California: Tara Center, 1980), p. 5.

64. Ibid, p. 87.

65. Foster Bailey, op. cit., p. 113.

66. Ralph Anderson, "Freemasonry: Yesterday, Today and Tomorrow, Arcana Workshops (June 1985), p. 5.

67. Waite, op. cit, p. 76.

68. The New Age Movement-Age of Aquarius-Age of Antichrist, An Interview with Constance Cumbey (Oklahoma City, Oklahoma: The Southwest Radio Church, 1982), pp. 27-28.

69. Arcana Workshops, op. cit, pp. 5-6.

70. Carla A. Rueckert, A Channeling Handbook (Louisville, Kentucky: L/L Research, 1987), p. 3.

71. Alice A. Bailey, Discipleship in the New Age (New York: Lucis Publishing Company, 1972), Vol. I, p. 171.

72. Creme, op. cit., p. 73.

73. Is the Antichrist in the World Today?, An Interview with Constance Cumbey (Oklahoma City, Oklahoma: The Southwest Radio Church, 1982), pp. 27-28.

74. Alice A. Bailey, Discipleship, op. cit., Vol. II, p. 326.

75. Shamballa: Where the Will of God Is Known (New York, New York: Arcana School, n. d.), p. 27.

76. Alice Bailey, Discipleship, op. cit., Vol. I, p. 439.

77. Waite, op. cit, Vol. II, p. 416.

78. Alice A. Bailey, The Reappearance of the Christ (Lucis Publishing Company, 1948), pp. 121-122.

79. Waite, op. cit., p. 406.

80. Ibid. See also Geoffrey Parrinder, ed., World Religions from Ancient History to the Present (New York, New York: Facts on File Publications, 1971), p. 223.

81. Ibid.

82. Parrinder, op. cit.

83. Waite, op. cit., pp. 486-487.

84. Ibid, p. 487.

Duhovna šizofrenija

1. Stephen Knight, The Brotherhood: The Secret World of the Freemasons (Briarcliff Manor, New York: Stein and Day, 1984), pp. 232-233.

2. Ibid., p. 233.

3. Ibid.

4. Ibid.

5. Ralph Anderson, "Freemasonry: Yesterday, Today and Tomorrow," Arcana Workshops (June 1985), p. 3; Dave Hunt, The Cult Explosion: An Expose of Today's Cults and Why They Prosper (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1980), p. 78; Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1919), p. 213; Arthur Edward Waite, A New Encyclopedia of Freemasonry and of Cognate Instituted Mysteries: Their Rites, Literature and History (New York: Weathervane Books, 1970), Vol. II, p. 479.

6. Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry (Richmond, Virginia: L. H. Jenkins, Inc., 1919), p. 219.

7. Jim Shaw and Tom McKenney, The Deadly Deception: Freemasonry Exposed... By One of Its Top Leaders (Lafayette, Louisiana: Huntington House, Inc.), p. 129; Al va McClain, Freemasonry and Christianity (Winona Lake, Indiana: BMH Books, 1980 edition), p. 23.

8. Alva McClain, Freemasonry and Christianity (Winona Lake, Indiana: BMH Books, 1980 edition), pp. 22-23.

9. Shaw and McKenney, op. cit., p. 72.

10. Ibid, pp. 29-30.

11. Ibid, p. 136.

12. McClain, op. cit., p. 7.

13. Ibid, p. 19.

14. Shaw and McKenney, op. cit., p. 139. See also Edward J. Decker, Jr., The Question of Freemasonry (Issaquah, Washington: Free the Masons Ministries, n. d.), p.8.

15. Knight, op. cit., p. 234.

16. Waite, op. cit., p. 310. See also Richard DeHaan, "Fraternal Organizations," Collier's Encyclopedia, 1978 ed., Vol. 10, p. 340.

17. Ibid.

18. Ibid, p. 334.

19. W. L. Wilmshurst, The Meaning of Masonry (Bell Publishing Company, reprint of fifth edition published in 1927), p. 195.

20. Shaw and McKenney, op. cit., p. 84.

21. Ibid, p. 85.

22. Waite, op. cit, p. 421.

23. Shaw and McKenney, op. cit., p. 143.

24. Delmar Duane Darrah, History and Evolution of Freemasonry (Chicago, Illinois: Charles T. Powner Company, 1954), p. 298.

25. William Hutchinson, The Spirit of Masonry, revised by Rev. George Oliver, originally published in 1775 (New York: Bell Publishing Company, 1982), p. 148.

26. Shaw and McKenney, op. cit., p. 137.

27. Ibid. See also Knight, op. cit.

28. Ibid.

29. Ibid.

30. Arcana Workshops, op. cit., p. 2.

31. Waite, op. cit., p. 309.

32. Ibid, p. 310.

33. Hutchinson, op. cit., p. 34.

34. Wilmshurst, op. cit., p. 12.

35. Collier's Encyclopedia, op. cit.

36. See Joseph A. Walkes, Jr., Jno. G. Lewis, Jr.-End of an Era: The History of the Prince Hall Grand Lodge of Louisiana 1842-1979 (n. p., 1986).

37. Shaw and McKenney, op. cit., p. 29.

38. Ibid, p. 147.

39. Waite, op. cit.

40. Dave Hunt, The Cult Explosion: An Expose of Today’s Cults and Why They Prosper (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1980), p. 78. See also McClain, op. cit., p. 11.

41. Shaw and McKenney, op. cit., p. 129.

Preporučujemo vam najbolja svetska izdanja na polju nauke, religije i medicine:

Popularna medicina:
- Načela zdravog života, Dr Pol Volk
- Zdrava ishrana, Dr Pamplona Rodžer
- Smrt iz tanjira, Dr Robert Elez
- Lečenje raka sirovom hranom, Dr Kristin Nolfi
- Otrov sa velikim K - slučaj protiv kafe i drugih braon napitaka, Dr Agata Treš
- Kako sam pobedila rak, Dr Lorin Dej
- Kondomi ne rade, Dr Lorin Dej
- Zakoni zdravlja i izlečenja, Dr Nil Nidli
- Izlaz iz depresije, Dr Nil Nidli
- Moć zdravlja, Dr Hans Dil
- Moć ishrane, Dr Kolin Kembel
- Kako unaprediti mozak, Dr Elden Čalmers
- Čudo imunog sistema, Harun Jahi

Popularna nauka:
- Nauka i problem smrti, Miroljub Petrović
- Tajna srećnog života, Miroljub Petrović
- Brak i porodica, Miroljub Petrović

Opasnosti okultizma:
- Masonerija - zavera protiv hrišćanstva, Ralf Eperson
- Ko vlada svetom, Miroljub Petrović
- Masonski i okultni simboli, Dr Keti Barns
- Poslednji dani planete Zemlje, Tom Hartman
- Mistična medicina - kakve opasnosti kriju akupunktura, akupresura, homeopatija, iridologija, radiestezija, refleksologija i druge veštine, Dr Voren Piters

Video izdanja:
- Dokazi stvaranja (30 emisija), Uspon satanizma (11 emisija), Zakoni zdravlja (8 emisija), i još mnogo toga.

Distibucija: 065/836-0661, 063/836-0661